

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 8/2006

Cena \$ 2.50

AUGUST 2006

Čenstochová v Polsku

Svatyně „Černé Madony“ na Jasné Hoře v Čenstochové je národní svatyní polského národa, ale přicházejí sem též tisíce poutníků z celého světa. Kardinál Wyszyński hovořil jednou o tajemné přitažlivé síle tohoto místa a přitom řekl: „Jasná Hora se osvědčila jako vnitřní pouto v životě Poláků. Toto místo uchvacuje srdce až do hloubky a celý národ udržuje v pokorné, ale pevné věrnosti k Bohu a k jeho pastýřům.“

Původ milostného obrazu Panny Marie Čenstochovské je zahalen tajemstvím. Až do roku 1382 nemáme žádné spolehlivé historické zprávy. Podle staré legendy, kterou zaznamenal římský spisovatel Nicéfar (lib. 15, cap.14), namaloval portrét Matky Boží sám evangelista svatý Lukáš. Legenda vypráví, že jej namaloval na desce stolu, který pro svou matku v době svého mládí udělal z cypřišového dřeva sám Boží Syn v dílně svého pěstouna sv. Josefa. Až do počátku 4.století pečovala o obraz skupina zbožných žen, která se vytvořila kolem Ježíšovy Matky ještě v době, než se se sv. Janem odstěhovala do Damašku. Tyto ženy později založily klášterní komunitu a v době Židovské války a po zkáze Jeruzaléma v roce 70 ukrývaly obraz v horách nedaleko města Pella. Když křesťané za vlády císaře Konstantina dostali svobodu, vypravila se jeho matka sv. Helena v roce 326 do Jeruzaléma, aby zde pátrala po místě Ježíšova hrobu a dalších památkách ze života Pána Ježíše. Nejenže se jí podařilo nalézt Kristův kříž, ale skupina zbožných žen jí také odevzdala obraz Matky Boží a řadu dalších relikvií.

Historik Nicéfar dále píše (lib.18, cap. 16), že krátce po koncilu Nicejském (325) nechal Konstantin Veliký blízko svého paláce v Konstantinopoli postavit kostel zasvěcený Jménu Panny Marie a v něm umístil milostný obraz Matky Boží, který sv. Helena přivezla z Jeruzaléma. Konstantinopol nazval druhým Římem a Pannu Marii prohlásil za patronku města. Obraz se během krátké doby stal předmětem Mariánské úcty a zdrojem zázračných uzdravení a vysly-

šení nejrozumnějších proseb. Také další císařové, kteří nastoupili po Konstantinovi byli velkými ctiteli Panny Marie. Když saracénské hordy obléhaly město, nesli křesťané milostný obraz Matky Boží v procesi ulicemi Konstantinopole a Saraceni se dali na zmatený útek. V době obrazoborectví, které likvidovalo všechny obrazy a sochy svatých, zachránila císařovna Irena (†803) milostný obraz Matky Boží ve svých soukromých komnatách a císařovny si pak obraz předávaly na císařském dvoře po 5 staletí. Všechny tyto údaje kolem obrazu Matky Boží byly později prozkoumány velvyslancem polského krále Sigmunda Augusta (1520 - 72) v Konstantinopoli Mikulášem Lanchoronskim, který došel k závěru, že celá tradice se skutečně zakládá na pravdě. Bohužel tyto písemnosti se ztratily, když byl čenstochovský klášter zpusťován ruskými vojsky za cara Alexandra II.

Na přelomu 13. a 14.století se dostal milostný obraz Matky Boží na hrad Belz, který se nachází asi 60 km od Lvova na dnešních hranicích mezi Polskem a Ukrajinou. Pravděpodobně ho sem přivezla jako věno jedna z Konstantinopolských princezen, která se provdala za polského nebo ukrajinského šlechtice, jak se to v té době často stávalo.

Když na sklonku 14.století nastoupil na polský trůn Ladislav Opolský, bylo jeho prvním úspěšným činem dobytí pohraničních hradů, které byly v ruském držení. Nejdůležitější pro něho byl hrad Belz, neboť věděl, že se tam uchovává milostný obraz. Po dobytí hradu zde nechal král postavit pro obraz zvláštní kapli a pravidelně zde Pannu Marii uctíval i s celým královským dvorem. Ale za necelých pět roků byl hrad opět obležen, tentokrát hordami divokých Tatařů, kteří se valili z Asie na Evropu. Při obléhání hradu se stalo, že šíp jednoho tatarského válečníka proletěl otevřeným oknem a zasáhl krk milostné ikony. Pohled na takové znesvěcení roznítil krále Ladislava a jeho bojovníky k nadlidskému výkonu, takže vítězně odrazili Tataře a hrad zachránili. Král si však uvě-

domil, že milostný obraz není na Belzi v bezpečí, neboť tento hrad je neustále vystaven útokům nejen Tatařů, ale i Turků a Rusů. Proto se rozhodl převézt obraz do svého rodiště Opole v Horním Slezsku. Vydal se s ním na cestu přes celé Polsko. Na své cestě přenocovali v městečku Čenstochová, které bylo od cíle již pouhých 85 kilometrů. Zázračný obraz uložili v dřevěném kostele Panny Marie Nanebevzaté. Ráno naložili obraz do kočáru, aby se dál vydali na cestu. Ovšem k velkému údivu všech koně nebyli schopni s kočárem pohnout. Dojatý král padl na kolena a prosil Pannu Marii, aby mu dala vědět, co má s obrazem učinit. Panna Maria se mu dvakrát zjevila ve snu a přikázala mu, aby obraz uložil zde v Čenstochové na Jasné Hoře. Král v tom viděl skutečnou vůli Boží a nechal obraz přenést ve slavnostním průvodu do kostela Nanebevzetí. To se stalo ve středu na svátek sv. Bartoloměje 26.srpna 1382. Tentýž den podepsal král Ladislav Opolský zakládací listinu kostela a kláštera na Jasné Hoře asi 300 metrů vysoké a zaručil též hmotné prostředky na jejich výstavbu. Ke zprávě poutního místa byli povoláni mniši řádu Paulínů z uherského kláštera Nosztre, kteří mluvili slovinsky a nosili bílé hábity.

Milostný obraz přitahoval poutníky z celého Polska, takže již v roce 1402 se začaly vést záznamy o zázracích a papež Martin V. (1417-1431) vyhlásil pro poutníky odpustky. Jistě k největším zázrakům, k nimž došlo na mariánských místech celého světa, patří zázrak v Čenstochové z roku 1540 dosahující biblické úrovně, který nepotřebuje prošetření lékařské komise.

V městečku Lublině, vzdáleném několik kilometrů od Čenstochové, vlastnil dobytčí jatky Martin Lanio. Se svou manželkou Malgorzatou, čtyřletým Petrem a dvouletým Kazimírem vytvářeli šťastnou rodinu.

Pokračování na str.12

*Foto na titulní straně:
Jasná Hora v Čenstochové*

Madona

1. Každý z nás na té - to ze - mi poutí -
 kem je k věčno - sti, když chceš do - jít k svému
 cí - li, po - tře - bu - ješ mi - lo - sti. U své
 Mat - ky hle - dej pomoc, zbaví tě všech staro -
 stí. Do - ve - de tě až do věč - né ra - do - sti.
 R: Ma - do - no, dobrá Ma - do - no,
 je krá - sné tvým dí - tem být.
 V tvých ru - kách, do - brá Ma - do - no,
 svůj život já chtěl bych skrýt.

2.

Když se zdá, že kolem zlo,
 kde vzít sílu člověk má,
 kde se ukrýt než u Matky,
 která dětem pokoj dá.
 Volám k tobě, ó Madono,
 a prosím o pomoc tvou,
 vyslyš prosby,
 jež přednáším písní svou.

Tuto píseň měl v oblíbenosti papež Jan Pavel II.; v polské verzi se zpívá v refrénu „Czarna Madona“, čímž se myslí Panna Maria Čenstochovská. (poz.red.)

„Černá Madona“ z Čenstochové

Magnificat

Velebí má duše Hospodina
 a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli,
 neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.
 Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení,
 že mi učinil veliké věci ten, který je mocný.
 Jeho jméno je svaté.
 A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení
 k těm, kdo se ho bojí.
 Mocně zasáhl svým ramenem,
 rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.
 Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil,
 hladové nasýtil dobrými věcmi
 a bohaté propustil s prázdnou.
 Ujal se svého služebníka Izraele,
 pamatoval na své milosrdenství,
 jak slíbil našim předkům,
 Abrahámovi a jeho potomkům navěky.
 Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
 jako byla na počátku, i nyní i vždycky
 a navěky věků. Amen.

(srv. Luk 1, 46-55)

LITURGICKÁ ČTENÍ

20. neděle v mezidobí - 20.srpna 2006

1. ČTENÍ - Pf 9, 1-6

Čtení z knihy Přísloví.

Moudrost si zbudovala palác, opřela jej o sedm sloupů. Pobila dobytek, smísila víno, připravila také svůj stůl. Poslala své služebnice volat z vyvýšenin města: Kdo je nezkušený, ať sem přijde, kdo je bez rozvahy, toho chci učít. Pojďte, můj pokrm jezte, víno, mnou nalité pijte! Nechte dětinství, a budete žít, po cestě poznání chodíte!

2. ČTENÍ - Ef 5, 15-20

Čtení z listu svatého Pavla Efesanům.

Dávejte dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří; dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, co je vůle Páně. Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale dejte se naplnit Duchem. Když mezi sebou mluvíte, užívejte slov ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; ze srdce zpívejte a hřejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všechno ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

EVANGELIUM - Jan 6, 51-59

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

21. neděle v mezidobí - 27.srpna 2006

1. ČTENÍ - Joz 24, 1-2a. 15-17. 18b

Čtení z knihy Jozue.

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a písaře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou Eufratem, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské

země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsme procházeli. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“

2. ČTENÍ - Ef 5, 21-32

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Ženy ať jsou podřizeny svým mužům, jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako je Kristus hlavou církve, sám spasitel svého tajemného těla. Jako je církev podřizena Kristu, tak i ženy mají být svým mužům podřizeny ve všem. Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupeli ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev připravit slavnou, bez poskvrny, vrásky nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady. Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údý jeho těla. 'Proto opustí člověk otce i matku a připojí se k své manželce, a ze dvou se stane jen jeden člověk.' Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.

EVANGELIUM - Jan 6, 60-69

Slova svatého evangelia podle Jana.

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznámá. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“

22. neděle v mezidobí - 3.září 2006

1. ČTENÍ - Dt 4,1-2. 6-8

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám prikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám prikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji!“

2. ČTENÍ - Jak 1, 17-18. 21b-22. 27

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světél, u něhož není změna ani ztemnění, jaké je působeno u hvězd otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujmát se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkvřeným od světa.

EVANGELIUM - Mk 7, 1-8. 14-15. 21-23

Slova svatého evangelia podle Marka.

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli do Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; po návratu z trhů nejedí, dokud se celí neopláchnou; a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.“ Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ Ježíš zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě, všichni, a pochopte! Člověka nemůže poskvrnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje.“

23. neděle v mezidobí - 10.září 2006**1. ČTENÍ - Iz 35, 4-7a**

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Řekněte malomyslným: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh vás přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!“ Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého, neboť na stepi vyprýští vody, potoky na poušti. Vyprahlá země se změní v rybník a žíznivá půda v prameny vod.

2. ČTENÍ - Jak 2, 1-5

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranicství k lidem. Když k vám do shromáždění vejde muž se zlatými prsteny na rukou, ve skvělém oděvu, a vejde také chudák v obnošených šatech, vy jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: „Prosím, posaď se tady na čestné místo.“ Ale tomu chudásovi řeknete: „Ty stůj tamhle“ nebo „Sedni si tady u mých nohou.“ Neděláte tak rozdíl navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných zásad? Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvoil Bůh právě chudé v očích světa, aby

byli skrze víru bohatí a dědici Království, které slíbil těm, kdo ho milují?

EVANGELIUM - Mk 7, 31-37

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhledl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. Ježíš jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

24. neděle v mezidobí - 17.září 2006**1. ČTENÍ - Iz 50,5-9a**

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce se mnou přit? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně! Hle - Pán, Hospodin mi pomáhá! Kdo mě odsoudí?

2. ČTENÍ - Jak 2, 14-18

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se“ - ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je jim to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru a já mám skutky. Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.“

EVANGELIUM - Mk 8,27-35

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali. Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabít, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohledl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“ Ježíš si zavolal lidi i své učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.“

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 31.července 2006

Politické události

Nová Sněmovna

Parlamentu ČR

stále bez předsedy

Téměř osm týdnů po parlamentních volbách se nově zvolená Poslanecká sněmovna stále nedokázala shodnout na novém vedení. Po prvních dvou neúspěšných pokusech, kdy koaliční kandidáti Miroslava Němcová (ODS) a Jan Kasal (KDU-ČSL) nezískali ani všechny koaliční hlasy, se dvakrát volba neuskutečnila, protože žádná strana nenavrhla kandidáta. ČSSD sice nominovala stávajícího předsedu dolní komory Lubomíra Zaorálka, ale protože se jí nepodařilo vyjednat širší podporu, jeho kandidaturu stáhla. Pátý termín, kdy se mohlo rozhodnout o novém předsedovi Sněmovny, připadl na pátek 28.července. ČSSD navrhla Zaorálka a koalice znovu Kasala. Protože se však ČSSD opět nedohodla s Trojkoalicí na zásadách povolebního uspořádání, svého kandidáta nakonec stáhla a poslanci ČSSD a KSČM volbu nového předsedy sněmovny bojkotovali a k volbě nepřistoupili, tak dostal Kasal pouze 100 hlasů Trojkoalice (ODS, KDU-ČSL a SZ). Ke zvolení však potřeboval 101 hlasů. Dokud nebude předseda zvolen, nemůže skončit ustavující schůze Poslanecké sněmovny a před jejím skončením nemůže podat demisi dosluhující vláda Jiřího Paroubka. Navíc strana, která bude mít předsedu dolní komory, může navrhnout premiéra v případě, že s prvními dvěma pověřeními nového

předsedy vlády neuspěje prezident.

Prezident Klaus jednal jednotlivě s předsedy všech parlamentních stran

Po jednáních s předsedy všech pěti stran zastoupených v Poslanecké sněmovně vyzval prezident Václav Klaus v písemném prohlášení strany ke kompromisům a předsedu ODS Mirka Topolánka, aby mu v prvním srpnovém týdnu (dva měsíce po volbách, uskutečnily se 2. a 3.června) předložil zprávu, zda se mu podařilo vyjednat prostor pro svou vládu. Topolánek se sice již shodl na koaliční smlouvě s lidovci a zelenými, ale společně mají jen 100 mandátů. Veškerá jednání se sociálními demokraty o podpoře či toleranci zatím k ničemu nevedla a politická situace vyplývající z volebního patového výsledku (100:100) je nadále zablokována. Aby Trojkoalice získala podporu sociální demokracie, podepsali se její předsedové 25.července pod volební desatero ČSSD a slíbují, že ho přijmou jako programové prohlášení. ČSSD to odmítla jako marketingový trik a obě strany se navzájem obviňují, že jim nejde o program, ale o posty.

Na českých silnicích začal platit bodový systém

Sobota 1.července přinesla jednu z nejmarkantnějších změn pro české řidiče. V platnost totiž vstoupila novela silničního zákona, která zavedla bodový systém. Ten funguje na základě trestných bodů, které řidiči sbírají za

přestupky. Například nedání přednosti chodci nebo jinému řidiči se trestá 4 body, za nejzávažnější je považována nepřičetná jízda vyvolaná konzumací alkoholu nebo jízda bez řidičského oprávnění, oboje ve skupině sedmi-bodových přestupků. Obdrželi motorista 12 trestných bodů, přijde automaticky na rok o řidičský průkaz. Ten získá zpět až poté, co bude vyzkoušen z pravidel silničního provozu, znalosti údržby vozidla a úspěšně absolvuje zkušební jízdu. Pokud jde o řízení pod vlivem alkoholu, jde před soud automaticky každý řidič, u kterého se prokáže obsah alkoholu v krvi přes 0,8 promile. Soudnímu řízení se lze ale vyhnout. V případě, že řidič odmítne dechovou zkoušku, mu bude udělena pokuta 25 až 50 tisíc korun a až dvouletý zákaz řízení. I vysoká částka je ale často přijatelnější než soud a s ním související možnost pobytu ve vězení. Nový silniční zákon uvádí 43 přestupků, z nich 30 může znamenat zákaz řízení. Podrobnější informace lze nalézt na adrese:

www.novapravidla.cz, která byla zřízena už v únoru. Trestné body nahlašují policisté elektronicky i písemně příslušnému obecnímu úřadu, tam se zaznamenávají do registru řidičů. Když řidič dosáhne dvanáctibodové hranice, obecní úřad mu to písemně oznámí a provinilec musí do pěti dnů od doručení řidičský průkaz odevzdat. Nový systém přinesl ovoce hned první den. Řidiči jezdili pomaleji a opatrněji. Během prvního červencového týdne na českých silnicích zahynulo pět osob oproti loňským 28 ve stejném období. Zároveň dramaticky poklesl i počet

dopravních nehod a zraněných. Samotní řidiči se v anketách vyjadřují dost rozpačitě. Někteří se odvolávají na pozitivní zkušenosti z jiných zemí, jiní považují bodování za příliš přísné u drobných přestupků. Odpůrci a kritici novely zřídili www.chcetezmenu.cz. Toho, že by se většina českých řidičů ocitla bez průkazu, se ale ministr dopravy Milan Šimonovský neobává. Pro Právo uvedl: "Například v Irsku, které už dříve zavedlo bodový systém, přišli v prvním roce o řidičské oprávnění jen čtyři lidé. U nás to v prvním roce odhaduji na desítky takto postižených."

Policejní prezident a ministr vnitra porušují nový silniční zákon

Policejní prezident Vladislav Husák porušoval při cestě do práce ze svého bydliště v Lánech dopravní předpisy a na dálničním úseku Karlovy Vary - Praha při předjíždění jel až 190tikilometrovou rychlostí. Informoval o tom deník MF Dnes ve čtvrtek 20.července. Husák na jedné straně popřel, že by rychlost byla tak vysoká, přiznal však své pochybení, omluvil se veřejnosti a dobrovolně se vzdal na tři měsíce svého řidičského průkazu (má služební vůz s řidičem). Zároveň oznámil, že daruje deset tisíc korun na charitativní účely. Podle redaktorů MF Dnes by nový sazebník zákona o pozemních komunikacích ocenil všechny Husákovy přestupky dvacetiminutové jízdy třinácti trestnými body, pokutou 22500 korun a ztrátou řidičského průkazu. Úvahy o tom, že by měl ze své funkce odstoupit, policejní prezident odmítl.

O dva dny později, v noci ze soboty na neděli, narazil do

jiného vozidla automobil šéfa dopravního inspektorátu ve Frýdku-Místku Michaela Case, kterému při dechové zkoušce policisté naměřili přes tři promile alkoholu. Cas se sice snaží zapírat a tvrdí, že jeho automobil řídila "jemu blízká osoba", která místo nehody opustila, svědek a spolujezdec z nabouraného auta Jiří Jadrný však tvrdí, že Cas jel v autě sám. Na porušování zákona ze strany policie a vysoce postavených úředníků upozornila v pondělí 24.července také televize Nova, která zveřejnila video diváka Marka Pivoňky, jenž v neděli na dálnici D1 sledoval služební vůz ministra vnitra Františka Bublana jedoucí rychlostí 170 kilometrů za hodinu. Bublan cestoval ze svého bydliště ve Veverské Bítýšce na pražské letiště. Na incident reagoval slovy: "Nevím, jak jsme jeli rychle, nesledoval jsem to. Jak rychle se pojede, určuje ochranka." Překročení rychlosti umožňuje zákon bezpečnostním sborům při plnění služebních povinností a při ochraně ministra. Novela zákona o pozemních komunikacích, jejíž ustanovení platí od 1.července je stále středem zájmu médií a veřejných diskusí. Zavedení nových pravidel do praxe se stalo hlavním tématem nedělního (23.7.) diskusního pořadu České televize Otázky Václava Moravce. Z diskuse vyplynulo, že ubylo dopravních nehod a že statistika počtu zraněných a mrtvých na silnici zaznamenala výrazný pokles. Podle průzkumu agentury Median pro MF Dnes má 67% lidí nová pravidla za užitečná. V prvních týdnech platnosti nového silničního zákona však paradoxně došlo k nejhorší dopravní nehodě roku, když

linkový autobus 16.července na trase Česká Kamenice - Praha na dálnici D8 v blízkosti Prahy u Zdib narazil na mostní pilíř a ze třinácti osob jich šest nehodu nepřežilo. Příčinou nehody byl pravděpodobně mikrospánek 59tiletého řidiče autobusu, který nehodu přežil a nyní je v péči psychiatrů.

Americkou základnu na území ČR odmítá podle průzkumu 83% Čechů

Vojenské prostory Jince u Příbrami, Boletice v jižních Čechách a Libavu u Olomouce navštívil v týdnu od 18. do 25.července tým odborníků z Protiraketové agentury Spojených států, aby na místě prozkoumal jejich vhodnost pro vybudování protiraketové základny. Rozhodnutí, ve které střevoevropské zemi USA rozmístí prvky protiraketového deštníku (v úvahu přicházejí ještě Polsko a Maďarsko), není prý časově limitováno. Podle mluvčího amerického velvyslanectví v Praze Jana Krce, na kterého se odvolává český tisk, je jediným časovým ukazatelem podzimní rozhodování Kongresu o rozpočtu. Z vůbec prvního průzkumu veřejného mínění na toto téma, který pro MF Dnes zpracovala agentura Median, vyplývá, že drtivá většina občanů si v Česku americké raketové základny nepřeje (17% pro, 83% proti, odpovídalo 354 lidí). Mezi důvody neshledu figurovala obava o bezpečnost (možnost útoků teroristů), ale i vzpomínky na někdejší sovětské rakety). Deník, který zveřejnil výsledky 19.července, citoval také šéfa ODS Mirka Topolánka, podle něhož by základna byla pro Česko přínosem: "Výrazně by zvýšila bezpečnost země a potvrdila

by naši důvěryhodnost jako spojence NATO". Premiér Jiří Paroubek míní, že ve zvolené lokalitě by vznikl velký počet nových pracovních míst a jistě by tam směřovaly investice. Na rozdíl od Topolánka si ale myslí, že o tak citlivé otázce by mělo rozhodnout celostátní referendum, nejen politici. Lidové noviny 19.července přinesly informaci, že ve dvou ze tří zvažovaných lokalit hnízdí vzácný pták chřástal polní (Vzácný pták proti základně USA, hlásal titulky na první straně vydání). Boletice i Libava patří podle listu do soustavy evropsky chráněných ptačích území Natura 2000. Pokud by stavba měla ohrozit chráněné ptáky, může jediné vláda udelit výjimku ve veřejném zájmu, citovaly LN mluvčí ministerstva životního prostředí.

Češi a Slováci se vracejí z bombardovaného Libanonu

Armádní speciál se 72 Čechy a 22 Slováky z válkou sužovaného Libanonu přistál po půlnoci 18.července v Praze na starém ruzyňském letišti. Většina z těch, kteří v Libanonu déle žijí a mají tam příbuzné, se chce po skončení konfliktu vrátit. Slovensko nemá v Libanonu zastupitelský úřad, proto využilo pomoci české strany. Podle LN se ale několik desítek Čechů rozhodlo přes varování ministerstva zahraničních věcí v Libanonu zůstat. Česká republika je připravena vyslat do Libanonu stovku vojáků, pokud RB OSN rozhodne o vyslání mírových sil. Mohlo by jít i o polní nemocnici, která pomáhala v Afghánistánu a Iráku. Proti izraelskému bombardování protestovalo 24.července v Praze na Staroměstském náměstí přes 300

lidí, podle tisku členů Libanonského klubu v Česku. Požadovali okamžité zastavení války. Ve středu 26.července se na pražském náměstí Míru sešla dvě protestní shromáždění - odpůrců i obhájců izraelských útoků.

Ze Slovenska

Slovensko už má novou vládu i vedení parlamentu, evropským socialistům vadí účast SNS

Prezident Ivan Gašparovič jmenoval 4.července novou vládu v čele s předsedou strany Smer-sociální demokracie Robertem Ficem. Fico po vítězství v předčasných volbách vytvořil vládní koalici se Slovenskou národní stranou a Lidovou stranou - Hnutím za demokratické Slovensko. V parlamentu mají 85 křesel ze 150 a křesla ve vládě si rozdělili v poměru 11 (Smer), 3 (SNS), 2 (LS-HZDS). SNS povede ministerstva životního prostředí, výstavby a regionálního rozvoje a také školství, LS-HZDS ministerstvo spravedlnosti a ministerstvo zemědělství. Jedinou ministryní je Viera Tomanová ze Smeru, která má na starosti resort práce, sociálních věcí a rodiny. Kontroverzní předsedové obou menších koaličních stran - Ján Slota a Vladimír Mečiar - nejsou členy kabinetu, ale jen řadovými poslanci. Přesto účast nacionalistické SNS ve vládě vyvolala nevoli v Evropském parlamentu. Socialistický poslanecký klub odsoudil ve svém prohlášení, že Fico uzavřel koalici s krajně pravicovou SNS a vyzval k pozastavení členství Smeru v Evropské socialistické straně. Fico je podle zprávy ČTK přesvědčen, že důležité je, co tato vláda bude dělat a jaké bude

mít programové prohlášení. "My garantujeme, že tato vláda bude proevropská, že bude respektovat všechna pravidla hry, že bude garantovat status quo, pokud jde o práva národnostních menšin," citovala jeho vyjádření před první cestou do Strasburku agentura. Na rozdíl od evropských socialistů nevidí povolební situaci na Slovensku tak černě předseda českých sociálních demokratů. Jiří Paroubek, který podporoval Fica ve volební kampani a i nadále prosazuje dobré vztahy se Slovenskem, chce oslovit evropské kolegy dopisem. Rovněž místopředseda ČSSD Zdeněk Škromach nepovažuje podle agenturní zprávy situaci za nijak dramatickou. Předsedou Národní rady Slovenské republiky (parlamentu) se stal Pavol Paška ze Smeru. Předčasné volby se na Slovensku konaly 17.června, dva týdny po parlamentních volbách v Česku.

Fico zamířil na první zahraniční návštěvu ve funkci premiéra do Česka

V Praze se nový slovenský premiér Robert Fico setkal s pochopením a podporou. Nejprve se prezident Václav Klaus po sobotní schůzce (15.7.) prostřednictvím svého mluvčího vyjádřil, že novou slovenskou vládu respektuje (zatímco socialistickým poslancům v EP v ní vadí Slovenská národní strana). Znovu se kabinetu zastal i premiér Jiří Paroubek. Česko a Slovensko by se měly jazykově víc sblížit, aby i nejmladší generace rozuměly jazyku sousedního státu, uvedlo na úvod svého zpravodajství o návštěvě Právo 17.července. Sociálnědemokratičtí premiéři se na tom shodli na zámku v Praze Ko-

lodějích. Paroubek prý vzpomínal na tzv. slovenské pondělky, kdy tehdejší Československá (federální) televize vysílala pravidelně slovenské inscenace. "Můj dvánáctiletý syn se mě při sledování českých programů často ptá, co které slovo znamená," citovala zase MF Dnes Fica. Politici se rovněž shodli, že by se Praha a Bratislava měly společně zaměřit na tradiční zahraniční trhy bývalého společného státu, protože značka Made in Czechoslovakia má podle Paroubka stále dobrý zvuk např. v Indii, Egyptě, Rusku, Číně či v Latinské Americe.

Ekonomika

Dobrá bilance české ekonomiky v prvním pololetí

V přebytku 7,6 miliardy korun skončil v pololetí státní rozpočet České republiky. Meziroční růst (přebytek je o 3,8 miliardy korun vyšší než loni) ovlivnil podle ministerstva financí především výběr spotřebních daní. MF oznámilo výsledek 3.července.

Podpora objeviteli léku proti AIDS

Americká firma Gilead vyrábějící léky se rozhodla poskytovat ročně 1,1 milionu dolarů (cca 25 milionů korun) Ústavu organické chemie a biochemie Akademie věd ČR. Téměř pětinu částky bude mít k dispozici Dr. Antonín Holý, světově známý objevitel jednoho z léků proti AIDS a dalších léčiv. Dohodu na pět let podepsali 13.července v Praze.

Kolaps rozvodné sítě elektrického proudu postihl velké podniky

Největší výpadek sítě vysokého napětí za posledních 30 let postihl v úterý 25.čer-

vence Českou republiku. Devět hodin trval stav nouze, který vyhlásil správce elektrické sítě, společnost ČEPS. Domácností se výpadek nedotkl, ale velké podniky musely omezovat odběr elektřiny. Kolaps způsobila mimořádná spotřeba proudu ve dnech tropických veder, ale zřejmě i poruchy v polské a německé síti. LN již ve víkendovém vydání 22. a 23.července informovaly, že podle předběžných výsledků spotřebovalo Česko za první pololetí letošního roku nejvíce energie ve své historii (33451 gigawatthodin (+4% v meziročním srovnání). Důvodem není jen růst výroby, ale vyšší spotřebu si vyžádala dlouhá a tuha zima a podobně energeticky náročné horké léto.

Nejnižší nezaměstnanost od roku 2002

Nezaměstnanost v Česku klesla v červnu o 0,2% na 7,7% a je nejnižší od června 2002. V meziročním srovnání klesla o 0,9%. "Ekonomický růst začal konečně vytvářet větší počet pracovních míst," citoval deník Právo ekonom HVB Bank Pavla Sobiška s tím, že pokles o více než 10000 lidí na 422 925 je v tomto měsíci ojedinělý. Na Slovensku klesla míra nezaměstnanosti v červnu na 10,36% z květnových 10,56%.

Lesní požár v Českém Švýcarsku

Asi 25 hektarů lesa shořelo v Národním parku České Švýcarsko. Požár vypukl v sobotu 22.července pod Kavčí skálou u Jetřichovic na Děčínsku a pod kontrolu ho dostali hasiči v pondělí ráno, kritická místa se stále dohašují. Jde o nejhorší požár v parku za 30 let. V několika krajích platí kvůli horku a suchu zákaz rozdělování ohně a kouření v blízkosti lesa.

Kurzovní lístek ČNB

31. 7. 2006 (střed)

EUR, 1	28.530
Kanada, 1	19.887
Slovensko, 100	74.862
USA, 1	22.348

Kultura

V Karlových Varech zvítězil film Sherrybaby

Americký film režisérky Laurie Collyerové Sherrybaby, vyprávějící příběh mladé narkomanky, se stal vítězem 41. ročníku Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. Z domácích tvůrců uspěl Jan Hřebejk, za Krásku v nesnázích získal Zvláštní cenu poroty.

Balet a opera Národního divadla se účastní festivalu v Ravenně

Baletní a operní soubor Národního divadla se od 6. do 13.července účastní mezinárodního festivalu v italské Ravenně. Na jeho 17.ročníku, který je věnovaný především hudebnímu odkazu W.A.Mozarta, vystoupila opera 8.července v Teatro Alighieri s představením Don Giovanni (v titulní roli Roman Janal, dále Peter Mikuláš, Adriana Kohutková, Pavla Vykopalová ad.), které mělo v Praze v květnu premiéru nového nastudování. Balet se představil o dva dny dříve komponovaným představením Mozart? Mozart!, které mělo premiéru letos 2.května. První část tvoří světoznámá choreografie Jiřího Kyliana Petite Mort na dva Mozartovy klavírní koncerty, druhou Requiem, dílo současného šéfa baletu ND a choreografa Petra Zusky na hudební předlohu původního Requiem, jehož chybějící části nově komponoval švýcarský skladatel Richard Rentsch. Balet pak ještě vystoupí ve čtyřech

italských městech (Civitano-va Marche, Sassuolo, Busseto a Bassano) s choreografiemi Stamping Ground J. Kylaniana a Mariin sen P. Zusky.

Výstava v Armádním muzeu přibližuje tajnou pomoc Izraeli při jeho vzniku

Výstavu s neobvyklým a trochu tajuplným názvem Operace: Důvěrně Izrael nabízí Armádní muzeum na pražském Vítkově. Jejím cílem je přiblížit veřejnosti zvláštní etapu československo-izraelských vztahů, o které se v minulosti příliš nehovořilo, a sice tajnou vojenskou pomoc Československa nově vznikajícímu židovskému státu v letech 1946 - 1950. Návštěvníci mohou expozici zdarma zhlédnout denně kromě pondělí od 9:30 do 18 hodin, a to až do 30. září. Právě Československo bylo jednou z prvních zemí, která roku 1948 uznala nově založený Stát Izrael de iure. Již v roce 1947 podepsalo s vznikající izraelskou armádou smlouvu o nákupu zbraní, mezi nimiž byly např. britské stíhačky spitfire, získané od Velké Británie. Čechoslováci poskytli Izraelcům také vojenský výcvik, kterým zde prošlo na dvě stě specialistů, pilotů, leteckých mechaniků, parašutistů a dalších vojenských odborníků. Po únorovém převratu v Československu v roce 1948 pomoc Izraeli pokračovala. Vstřícná politika Sovětského svazu a tedy i celého východního bloku vůči Izraeli pramenila z předpokladu, že se taktéž vydá cestou komunismu, a SSSR tak získá strategického spojence. Následující roky však ukázaly opak a vztahy Československa a Izraele citelně ochladly. Nepříliš rozsáhlá, přesto zajímavá expo-

zice Operace: Důvěrně Izrael toto vše přibližuje návštěvníkům poutavou formou a autentickými exponáty, jakými jsou fotografie, dobové uniformy a součásti letadel. Na přípravě se podíleli i veteráni z první izraelsko-arabské války, součástí výstavy je také promítání dokumentárních filmů.

Sport

Čtrnáctý všesokolský slet v Praze

Čtrnáctý všesokolský slet skončil, ať žije patnáctý slet, který bude za šest let a bude ještě krásnější. S těmito slovy se ve čtvrtek 6. července loučili účastníci hromadných cvičení. V 16 skladbách vystoupilo ve středu a ve čtvrtek na stadionu Evžena Rošického na pražském Strahově 15.000 členů České obce sokolské a 2000 sokolů z 20 zemí celého světa. Početnou delegaci vyslali Slováci a krajané z USA. Nejstarší cvičence bylo 92 let, nejmladší přihlížel z tribuny prezident Václav Klaus. Na závěr poděkoval cvičencům za to, co předvedli. "Děkuji jménem svým a já myslím, že celý národ je rád, že děláte to, co děláte," řekl. "Počasí přálo, cvičenců bylo hodně, návštěvníků také, přestože jsou svátky; spokojenost je veliká," řekl po skončení sletu vedoucí tiskového oddělení České obce sokolské Zdeněk Kubín. Zatímco středeční vystoupení 5. července obzvláště ohňové efekty, ve čtvrtek se nad plochou stadionu proletěli dva sokoli. Jejich pánové v tradičních sokolských krojích je vypustili při zahajovacím ceremoniálu na okružní let. Poté následovalo cvičení. Velký ohlas u publika měly všechny skladby

pro děti. Bouřlivého potlesku se dostalo cvičencům v krojích ze všech oblastí Čech, Moravy a Slezska, kteří za zvuku lidové hudby roztančili celou plochu. Stejně jako při středečním večerním vystoupení, i ve středu si srdce diváků se závěrečným potleskem ve stoje získali senioři a seniorky v bílých vyšíváných halenách a modrých kalhotách či sukních, z nichž mnozí dávno překročili osmdesátku. Věk však na sobě nedali znát, cvičili a zpívali a spolu s nimi i celý stadion skladbu Ta naše písnička česká od Karla Hašlera. V této skladbě vystoupila i řada krajanů. Na závěr sletu byly snaty vlajky České republiky a České obce sokolské, které po oba sletové dny vlály nad plochou. Všechna vystoupení prakticky trvale provázel potlesk diváků, často skandovaný a doplněný pochvalným voláním. Vsesokolský slet začal již v sobotu 1. července a jeho součástí byla řada kulturních, společenských a sportovních akcí včetně slavnostního průvodu Prahou. Sokol vznikl v roce 1862, založili ho Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner. Tradice všesokolských sletů sahá do roku 1882. Sokol patří se 190.000 členy mezi největší občanská sdružení v zemi. Nabízí různé druhy sportovních aktivit, v některých odvětvích vychovává i špičkové závodníky, například v akrobatickém rokenrolu. Po svém znovuoobnovení v roce 1990 uspořádal v Praze dva slety, v letech 1994 a 2000.

Hromadná tělovýchovná vystoupení tzv. spartakiády se v Praze na Strahově před rokem 1989 za komunistické éry konaly každých pět let s výjimkou roku 1970. Tehdy se po okupaci Českosloven-

ská vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 spartakiáda neuskutečnila.

Tenista Štěpánek je osmým hráčem světa

Radek Štěpánek se poprvé v kariéře dostal na žebříčku ATP do první desítky. Osmé místo mu patří díky čtvrtfinálové účasti na grandslamovém Wimbledonu. Na londýnské trávě mimo jiné porazil v pětisetových bitvách španělské soupeře Juana Carlose Ferrera a Fernanda Verdasca. V boji o semifinále už ale další dramatický duel nezvládl a podlehl Jonasi Bjorkmanovi ze Švédska. Český tenis má zastoupení v elitní desítce žebříčku ATP po třech letech, naposledy se do ní prosadil Jiří Novák. Naopak hráčku světové desítky vyhlíží už sedm let, v roce 1999 byla 10. Jana Novotná. Nyní je nejbliž Nicole Pietrangeli, která si v aktuálním pořadí WTA polepšila z 13. na 12. místo. Vaidisová se ve Wimbledonu probíjela do osmifinále, v němž vypadla s Číňankou Li Na.

Mladá Boleslav při evropské premiéře zvítězila

Fotbalisté Mladé Boleslavi úspěšně vstoupili do druhého předkola Ligy mistrů. Ve středu 26. července porazili na domácím stadionu norského soupeře Valerengu Oslo 3:1. Odveta je na programu za týden. Druhému týmu uplynulého ročníku české nejvyšší soutěže vyšel úvod zápasu, už po devatenácti minutách vedl 3:0. Nejprve se prosadil Luboš Pecka, dvakrát pak skóroval Marek Matějovský. Za hosty snížil v druhém poločase Ardian Gashi.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Návštěva papeže Benedikta XVI. ve Španělsku

Ve dnech 8. a 9. července 2006 proběhlo ve španělské Valencii V. Světové setkání rodin, kterého se zúčastnil také Svatý otec Benedikt XVI. Téma setkání znělo: "Předávání víry v rodině".

Třetí zahraniční cesta Svatého otce Benedikta XVI. vedla do Španělska. Také na tuto cestu se papež vydal po stopách Jana Pavla II., který setkání ve Valencii svolal. První den svého pobytu se Benedikt XVI. sešel s příbuznými obětí tragédie ve valencijském metru, při níž 3.7. zahynulo 42 osob. Předal list španělským biskupům, při modlitbě Anděl Páně pozdravil seminaristy a v odpoledních hodinách se na soukromých audiencích setkal s královským párem, představiteli místní správy i s premiérem Zapaterem.

Na letišti papeže přivítal španělský královský pár, král Juan Carlos Bourbonský se svou chotí Sofií. Juan Carlos v uvítacím projevu označil papežovu návštěvu za útěchu pro všechny a především pro ty, kdo přišli o své blízké při tragické srážce souprav valencijského metra v pondělí 3.7. Král Juan Carlos také připomněl, že Joseph Ratzinger ve Španělsku předsedal z titulu prefekta Kongregace pro nauku víry šesti důležitým kongresům.

Poté papež zavítal k modlitbě do valencijské katedrály. Na náměstí před katedrálou předal starosta Valencie Benedikt XVI. symbolicky klíče od městských bran.

V katedrále přivítali Benedikta XVI. kněží, řeholníci, řeholnice a na sto španělských biskupů. Svatý otec se poklonil před svatostánkem a odebral se k hlavnímu oltáři, na kterém byl vystaven Svatý kalich.

Od roku 1437 je ve valencijské katedrále uchovávána jedna ze vzácných relikvií: kalich, z něhož podle tradice pil Ježíš při Poslední večeři. Kalich z leštěného achátu, který archeologové datují do I. století, odnesl podle tradice sv. Petr do Říma. První papežové si ho předávali až do doby Valeriánova pronásledování ve III. století, kdy ho Sixtus II. měl svěřit jáhnu Vavřincovi, aby ho odnesl do Huesky ve svém rodném Španělsku. Za doprovodu tónů španělské renesanční hudby se Svatý otec zapsal do Pamětní knihy, předal španělským biskupům svůj list a katedrále věnoval mešní kalich.

Další zastávka - mimo předem stanovený program - vedla ke vchodu do stanice metra Jesus, kde došlo k tragické nehodě, která si vyžádala 42 životů.

Před odchodem z katedrály se Svatý otec osobně pozdravil s arcibiskupy španělských metropolí a odebral se do blízkého kostela zasvěceného patronce Valencie - Virgen de los Desamparados, Panny Marie opuštěných, kde se setkal s rodinami, které přišly o své blízké při tragédii ve valencijském metru. Pomodlil se za oběti i za uzdravení zraněných a v přítomnosti hasičů, zdravotníků a policistů, kteří se podíleli na záchranných pracích, položil na místě květinový věnec. Král Juan Carlos toto gesto vysoce ocenil a zdůraznil, že je velkou útěchou pro pozůstalé. Kolem půl druhé vystoupil Benedikt XVI. na malé

pódium před kostelem, kde ho přivítal potlesk asi tři tisíc seminaristů a jejich příbuzných. Po úvodním pozdravu arcibiskupa Valencie, Agustina Garcíy - Gasco Vicenta pronesl Svatý otec krátkou promluvu před modlitbou Anděl Páně.

Po soukromém obědě v Arcibiskupském paláci se Benedikt XVI. sešel s královským párem a poté s předsedou vlády José Luisem Rodríguezem Zapaterem. Mluvíci španělské vlády agentura AFP řekl, že setkání mezi Benediktem XVI. a Zapaterem bylo "vlídné a dvorné". Hovořilo se "o Evropě, obecně o míru, o rodině, imigraci a zvláště o situaci v Africe". První den návštěvy Benedikta XVI. ve Španělsku vyvrcholil večerní vigílií ve valencijském Městě umění a věd. Tak se jmenuje komplex moderních budov, zahrad a prostranství, kde se již v sobotu odpoledne začaly shromažďovat zástupy lidí, kterých se zde večer sešlo nejméně půl milionu. Celý text sobotní homilie je k dispozici na stránkách Radia Vatikán.

Program setkání rodin, které bylo zahájeno v sobotu v 17.00 hodin, se skládal z vyprávění a svědectví rodin vybraných z různých koutů světa: z Gabunu, Filipín, Litvy, Německa, Panamy a Austrálie. Vystoupili zde také představitelé různých center pro rodinu, biskupové z různých částí světa a také představitelé jiných křesťanských církví.

V neděli 9.7. dopoledne program V. světového setkání rodin vyvrcholil mší svatou, která začala v 9.30 hodin, a které se účastnilo kolem milionu lidí, včetně španělské královské rodiny. Bohoslužbu živě přenášela TV NOE a Česká televize na svém 2. programu.

Bezesporu impozantní byl zástup koncelebrantů tvořený 50 kardinály, 450 biskupy a 3.000 kněžími. Sbor, který spolu s orchestrem doprovázel liturgii zpěvem, tvořilo 250 manželských párů. Celý text nedělní homilie je k dispozici na stránkách Radia Vatikán.

Na konci mše svaté pak následovala promluva Svatého otce před modlitbou Anděl Páně, ve které poděkoval letošním organizátorům a sdělil místo konání příštího Světového setkání rodin. Uskuteční se v roce 2009 v Mexiku.

Půl hodiny po poledni se Benedikt XVI. spolu s králem Juanem Carlosem I. odebrali na 10 km vzdálené letiště po silnici, která byla zcela lemována zástupy lidí, kteří se chtěli se Svatým otcem ještě rozloučit. Král Juan Carlos vřele poděkoval papeži za to, že Španělsko se opět stalo místem konání tak důležité události, jakou bylo letošní světové setkání rodin.

Ve Valencii bylo nainstalováno 50 obrovských televizních pláten, 100 reproduktorů a pódium o ploše 2.500 čtverečních metrů. Na bezpečnost dohlíželo 12.000 policistů a nad městem přelétaly letouny NATO. Pro poutníky bylo ve městě nainstalováno 20.000 fontánek s vodou, aby netrpěli dehydratací při teplotách, které přes den dosahovaly téměř 40 stupňů Celsia. Do Valencie, která má asi 1 milion 600 tisíc obyvatel, již od začátku týdne proudily tisíce rodin, kterým při jejich příjezdu asistovalo na 10.000 dobrovolníků. Odhaduje se, že setkání rodin se zúčastnilo kolem milionu poutníků.

Podle zpráv České biskupské konference

Brněnský biskup Vojtěch Cikrle *slaví 60. narozeniny*

Mons. Th.Lic. Vojtěch Cikrle se narodil 20.srpna 1946 v obci Bosonohy u Brna. Protože pocházel z rodiny pronásledované komunistickým režimem, nemohl studovat, vyučil se slévačem a při práci ve slévárně navštěvoval večerní Střední školu pro pracující v Brně, kde v roce 1966 maturoval. Po té dva roky studoval na Strojní fakultě Vysokého učení technického v Brně. Jako dělník pracoval ve Šmeralových závodech, ve Zbrojovce a na stavbě dálnice Praha-Brno. V letech 1969-1971 vykonával základní vojenskou službu.

V roce 1971 byl přijat ke studiu na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. Na kněze byl vysvěcen v brněnské katedrále sv.Petra a Pavla 27.června 1976 apoštolským administrátorem olomoucké arcidiecéze biskupem Josefem Vranou. Od roku 1976 do roku 1982 působil jako duchovní v Jaro-
měřicích nad Rokytnou, v Jihlavě, ve Znojmě, ve Slavkově u Brna, ve Velkých Němčicích a Starovicích. V letech 1982 – 90 vykonával funkci prefekta, později rektora v Kněžském semináři v Litoměřicích. 14. února 1990 byl (po 18 letech uprázdněného biskupského stolce) papežem Janem Pavlem II. jmenován v pořadí 13. sídelním biskupem brněnské diecéze. Biskupské svěcení přijal 31.března 1990 z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka, spolusvětitelem byl vídeňský arcibiskup kardinál Hans Herman Gröer a litoměřický biskup Josef Koukl. Při České biskupské konferenci je od roku 1990 zodpovědný za duchovní službu v armádě, za rodiny a sociální péči a za kněžskou formaci.

Jeho biskupské heslo *Non ego, sed tu* (Ne já, ale Ty) je zkratkou ozvěny slov Panny Marie a Ježíše Krista, vyjádřením touhy odevzdat svůj život do rukou milujícího Boha.

Jeho znak je tvořen znakem biskupství čtvrceným se znakem osobním, který využívá atributy sv. Vojtěcha, biskupova křestního patrona. V prvním a čtvrtém poli je vztyčený stříbrný meč s červeným jílcem a záštitou, přeložený dvěma zlatými vztyčenými zkříženými klíči. Ve druhém a třetím poli kosmé stříbrné veslo provázené zlatými mincemi. Za štítem je zlatý procesní kříž, provázený vpravo mitoru a vlevo ven točenou berlou. Pod štítem je deviza s biskupovým heslem a vše je převýšeno zeleným biskupským kloboukem.

MODLITBA

Modlitba není recitace naučených vět.

Modlitba je rozhovor nebo mlčení v přítomnosti milujícího Boha. Chci-li být opravdu křesťanem a ne si na něj jen ve chvílích volna, když zrovna nemám nic jiného na práci, hrát, potom se modlitbou musí stát všechno, co dělám.

Modlitbou může být, že namažu vzrající dveře nebo spravím kapající vodovod, za který mně manželka už tři měsíce nadává.

Modlitbou může být dopis, který už dlouho někomu dlužím a do kterého se mi třeba vůbec nechce. Vždycky, když vyjdu ze sebe a otočím se k Bohu, má práce, jednání či nemoc se stává modlitbou. Modlit se znamená počítat s Boží existencí, brát vážně jeho přítomnost, uznávat jeho moc a důvěřovat mu. Modlit se, to znamená nabídnout se Bohu, hledat jeho vůli, odpovídat na jeho vedení. Modlit se znamená přinášet před něj radost i bídu světa v zastoupení za mnohé.

Modlit se znamená žít v jistotě, že Bůh je mým Pánem a vládcem a že počítá s mou pomocí v proměňování světa v Boží království.

*Z knihy brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho
Aby mohlo vyrůst něco krásnějšího*

**Nejdůstojnější Otče biskupe,
k Vašemu životnímu jubileu Vám přejeme a
vyprošujeme hojnost Božího požehnání,
mnoho zdraví a dary Ducha svatého
do dalších let ve Vaší apoštolské službě.**

**Fr. Dušan Hladík
a krajané z České Misie v Chicagu**

Čenstochová v Polsku

Pokračování ze str. 2

Jednoho dne odešel Martin se svým tovaryšem do města na trh nakoupit dobytek. Manželka zatím doma zadělávala těsto na chléb, ale zjistila, že nemá dost kvasnic, a tak odběhla si je vypůjčit od sousedky. Oba chlapce nechala zatím na chvíli samotné. Petr, který často pozoroval, jak tatínek zabíjí dobytek, se najednou rozhodl ho napodobit. V jeho dětské mysli ho napadlo, že nejvhodnější obětí by mohl být jeho bratříček, který spokojeně spal v kolébce. Bez rozmýšlení popadl velký řeznický nůž a podřízl bratrovi krk. Když však viděl vytékat tolik krve, uvědomil si, že se stalo něco hrozného. Ze strachu, aby nebyl potrestán, skočil do velké pekařské pece, jejíž dveře nechala matka ve spěchu otevřené. Když se matka vrátila a v domě bylo úplné ticho, myslela, že oba chlapci usnuli a klidně pokračovala v zadělávání těsta na chléb. Potom podpálila pod peci připravená polena, aby ji rozpálila. Najednou však ztuhla v jejích žilách krev, když uslyšela z rozpálené pece srdcervoucí křik svého syna Petra. Položená ho vytáhla, ale bylo již pozdě. Její synek se v peci naplněné kouřem zadusil a nyní držela v náručí jeho mrtvé tělo. Když se v šoku z tohoto neštěstí rozhlédla kolem, její užaslé oči spatřily další strašlivý obraz. V kolébce prosáklé krví leželo bezduché tělíčko Kazimira. Vyděšená tam stála s vytřeštěnými očima a když si naplno uvědomila tragickou situaci, ztratila úplně rozum, tloukla svou hlavou o stěny, rvala si vlasy, roztrhala na kousky své šaty a vypadala jako přízrak z jiného světa. V té chvíli s vrátil domů její manžel. Když uviděl svou ženu v takovém stavu mezi mrtvolami svých synů, ztratil rozum i on, popadl sekeru a roztránil její lebku. Když se mu za několik okamžiků v hlavě rozsvítilo, přepadl ho nejprve děsivý strach a výčitky svědomí, ale najednou dostal zvláštní vnuknutí z nebe. Nepropadl zoufalství, ale s úplnou a neochvějnou vírou se obrátil k Panně Marii Čenstochovské, která ho přece neopustí v této kritické chvíli. Věřil, že mu Panna

Maria na Jasně hoře vrátí jeho rodinu. Sousedé, kteří se zatím seběhli na místě neštěstí, nedůvěřivě pozorovali, jak Martin naložil v provizorních bednách mrtvoly na vůz, přezehnal se křížem a zamířil s koňmi k Čenstochové. Lidé mu pomohli dopravit mrtvoly do kostela, ale on sám se neodvážil vstoupit dovnitř. Zůstal klečet před hlavním vchodem a se slzami v očích líbal nohy vcházejících a prosil je, aby se pomodlili za jeho rodinu. V kostele mezi tím začínalo, jak to bylo tehdy pravidlem každého pozdního odpoledne, Svátostné požehnání. Nad hlavním oltářem trůnila v celé své majestátnosti Čenstochovská Panna Maria a na oltáři v záři nespočetných svíček byla vystavena v trpytici se monstranci Nejsvětější svátost. Paulínský kněz blahoslavený Stanislav Oporovski začal prosebné modlitby za nešťastnou rodinu a všichni věřící puzeň zvláštní nadpřirozenou silou se k němu přidali a jejich hlasy sílily až vyvrcholily téměř v hysterii, když začali zpívat „Magnificat“. Atmosféra byla nabitá nadpřirozeným pocitem, že srdce všech jakoby se mělo každou chvíli zastavit v očekávání něčeho neobyčejného. A ta chvíle přišla! Při zpěvu slov: „Neboť ten, který je mocný mi učinil veliké věci, jeho jméno je svaté,“ se stalo něco, co úplně ohromilo překvapené věřící. Tři mrtvoly pomalu povstaly ze svých rakví a vrhly se do náručí svého manžela a tatínka. V kostele nastalo na chvíli hrobové ticho, které propuklo v nepopsatelný jásot děkovných chvalozpěvů Matce Boží. Zpráva o tak neobyčejném zázraku se okamžitě rozletěla po celém světě. Rakousko-uherský císař Ferdinand I. (1526 – 1564) nechal věrnou kopii vyobrazení tohoto zázraku umístit ve vídeňské katedrále sv. Štěpána.

Panna Maria Čenstochovská je známá také pod jménem „Černá Madona“. Černé zabarvení obrazu vysvětlují odborníci následovně. Obraz byl po dlouhá staletí uchovávan v malých kapličkách, kde před ním neustále hořely votivní svíčky a olejové lampičky, jejichž čmoud smíšený s prachem se usazoval na obrazu.

Obraz byl také často brán do rukou a líbám věřícími a hygiena v dávných dobách nebyla na dnešní úrovni. Stačí si jen vzpomenout jak zčernala stěna nad věčným světlem v bývalé kapli našeho misijního domu za necelých 75 roků a nebo jak vypadají rohy stránek našich modlitebních knížek, které často používáme za několik roků a zde se jedná o celá dlouhá staletí.

Na pravé tváři Matky Boží Čenstochovské jsou jasné vidět protáhlé jizvy, které směřují od podoboci až k dolní čelisti. V roce 1430 se Husité ve svých pustošivých válečných výpadech do ciziny dostali až k Čenstochové, kterou vandalsky vyplenili včetně kostela a kláštera. Jeden z „božích bojovníků“ také zaťal svým mečem do tváře obrazu Matky Boží, když ale rány začaly krváčet, propadl panice a utekl. V pozdějších dobách se snažili umělci různými způsoby rány zahladit, stejně jako ránu od tatarského šipu na krku, ale nikdy se to nepodařilo, rány se znovu obnovily.

Po vpádu Husitů byl postaven větší mariánský kostel a milostný obraz byl umístěn nad gotickým hlavním oltářem. V roce 1650 byl hned v sousedství vybudován mohutný trojlodní kostel s pěti oltáři oddělený od původního kostela mříží. Protože doby byly neklidné, dal král Ladislav IV. oběhnat klášter i kostel ochrannou zdí. Ta uchránila Čenstochovou při nájezdu Švédů, kteří v roce 1655 zaútočili na Jasnou Horu s vojskem o síle 3000 mužů. Tehdejší převor se odhodlal k obraně, i když měl k dispozici jen 260 bojovníků. Obležení trvalo 40 dní, pak Švédové s nepořízenou odtáhli. Vítězství bylo připisováno ochraně Panny Marie. Roku 1656 světil král Jan Kazimír zemi pod ochranu Panny Marie Čenstochovské a jmenoval ji Královnou Polska.

V roce 1690 byl gotický kostel sv. Kříže zničen požárem a v letech 1692 – 1728 byl znovu vybudován jako mohutné barokní trojlodí. Od té doby je také milostný obraz „oblečen“, tj. překryt ozdobnou deskou. K jeho ornátům patří

jeden posázený diamanty, jiný zdobený korály, nebo další tzv. „šat věrnosti“ z roku 1966, zdobený rubíny a snubními prsteny. 106 metrů vysoká věž poutního kostela se zvonkovou hrou byla dokončena teprve v roce 1906.

Od poloviny 18.století a po celé 19.století bylo Polsko vystaveno utrpení. Po válečných událostech byla i Jasná Hora přenechána nejdříve Rusům, pak Napoleonovi a nakonec bylo Polsko rozděleno mezi Prusko, Rusko a Rakousko. Car Alexandr I. dal obrannou zeď srovnat se zemí. Car Mikuláš II. ji dal v jiné podobě obnovit, aby ukázal toleranci vůči katolíkům. Když však došlo za Alexandra II. k povstání, byli paulínští mniši jako údajní podněcovatelé odvezeni na Sibiř, klášterní tiskárna byla zavřena, archiv zničen a pozemky vyvlastněny.

V noci na 23.září 1909 byl ukraden perlový závěs obrazu a jeho koruny Panny Marie a Ježíška, které byly darem papeže Klementa XI. z roku 1717. Když se to dověděl papež sv. Pius X., nechal ihned zhotovit nové. Po první světové válce v roce 1918 získali Poláci samostatnost. Ale již roku 1920 je ohrožovala bolševická ruská armáda vedená rudým komisařem maršálem Trockim (původním jménem Bronsteinem), který měl v úmyslu po podrobení Polska rozpoutat komunistickou revoluci mezi tehdy neklidnými dělnickými masami v Německu. Polští biskupové se shromáždili na Jasně Hoře a znovu prohlásili Matku Boží Královnou Polska. Tu došlo 15.srpna 1920 k nečekanému obratu a rudé nebezpečí bylo zažehnáno.

K oslavám 1000. výročí kristianizace Polska chtěl zemi navštívit papež Pavel VI., ale režim to nedovolil. Poté však papež pocházející z Polska něko-

likrát navštívil Jasnou Horu, až se nakonec Polsko stalo svobodnou zemí. Že obrat nastal relativně bezbolestně a jako první ze všech satelitních zemí, je připisováno pomoci Královny Polska.

Projeven důvěry a oddanosti k Panně Marii Čenstochovské je rostoucí počet poutníků. V 17.století to bývalo 100 tisíc poutníků ročně (na tu dobu je to vysoký počet), na počátku 20.století to byl milion. V roce 1970 za komunistického režimu navštívili Jasnou Horu 2 miliony poutníků. V současné době je roční návštěva 4 miliony. Z toho asi 400 tisíc přichází zdaleka pěšky. Pěší poutě nového stylu jsou současně „exerciciemi za pochodu“. Stoupá také účast zahraničních poutníků. V hlavní poutní den 26.srpna přichází do Čenstochové statisíce poutníků. Pro ně je postaven oltář na rozlehlém prostranství a zde je před milostným obrazem sloužena mše svatá.

Papež Jan Pavel II. navštívil Čenstochovou již při své první návštěvě Polska a zachoval tak, jak sám řekl obyčej, který vychází z víry mnoha pokolení. Ve své promluvě zdůraznil, co Panna Maria Čenstochovská znamená pro Polsko: „Poláci jsou zvyklí spojovat nesčetné životní problémy a zvláště pak důležitá rozhodnutí, volbu životní dráhy, volbu povolání, narození dítěte, ukončení školy s návštěvou této svatyně. Zvykli si přicházet s vírou na Jasnou Horu, aby o všem mluvili s Matkou Boží – s tou, která má zde nejen milostný obraz, ale která je zde zvláštním způsobem přítomna.“ Po atentátu 13.května 1981 obdařil Jan Pavel II. milostný obraz krvavou šerpou na poděkování za záchranu a také věnoval poutní bazilice jednu z pěti zlatých růží. (Další věnoval Quadalupe v Mexiku, Lurdám ve Francii, Fatimě

Socha papeže Jana Pavla II.
vítá poutníky v Čenstochové

v Portugalsku, Velehradu k 1100 výročí smrti sv. Metoděje byla předána kardinálem Augustinem Casarolim 7.července 1985). Přicházející poutníky na Jasnou Horu vítá impozantní socha Svatého otce Jana Pavla II. s nápisem jeho životního programu: Totus tuus – Celý Tvůj.

Madono Černá
na Hoře Jasné
nechť nadejdou
nám dny krásné
by láska k Tobě
v nás znovu ožila
jak nás to učí
celý Tvůj Karol Wojtyla.

Připravil Karel J. Chrobák

Czech Voice of Cleveland

WERE 1300-AM

Sundays: 1.00 - 2.00 p.m.

Host: Frank Moravcik

WHK 1220-AM

Sundays: 3.00 - 5.00 p.m.

Host: Joe Kocab

Jerry Jiráček

Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti

na rádiové stanici 1450 AM

v neděli v 9.00 am

Česká Misie v Chicagu Vás srdečně zve na

VÝROČNÍ PIKNIK

v neděli 10.září 2006

v lesní rezervaci

„NATIONAL GROVE“

Zahrada č.1

29.ulice a Des Plaines Ave. - North Riverside
od 11.00 dopoledne do setmění

v 10.00 dopoledne - poprvé na pikniku
ČESKÁ MŠE SVATÁ S ČESKÝMI ZPĚVY

Dále následuje dobrá zábava při tradičních národních melodiích.

K poslechu, zpěvu a tanci hrají skupiny:

12.00 – 2.30 PM

Populární česko-americká asociace CONCERTINA

3.00 – 6.00 PM střídavě

Kytarová skupina BORŮVKY

Skupina country bluegrass SUNSET RIDERS

Bude připraveno výborné občerstvení:

tradiční bramboráky, domácí jaternice, teplé uzeniny,
pečivo všeho druhu, dobře chlazené české i americké pivo

Nebude chybět bohatá tombola.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

V případě velmi špatného počasí se piknik koná

v Besedním domě farnosti Panny Marie Svatohorské 2416 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

UNITED MORAVIAN SOCIETIES

67. MORAVSKÝ DEN

Hraje: Medunka (Dechová kapela z Jižní Moravy z České Republiky)
Sponzoruje Ústředna Moravských Spolků

Neděle 17.září 2006

- ❖ Mše Svatá – 10:00 ráno
- ❖ Program – 2:00 odpoledne
- ❖ Taneční zábava po programu

**UNION HALL #150
6200 WEST JOLIET ROAD,
COUNTRYSIDE, ILLINOIS, USA**

**TANEČNÍ ZÁBAVA S UVÍTÁNÍM HOSTŮ SE KONÁ V SOBOTU,
16.ZÁŘÍ 2006 V 8:00 VEČER V UNION HALL #150
6200 WEST JOLIET ROAD, COUNTRYSIDE, ILLINOIS**

**PRO BLIŽŠÍ INFORMACE VOLEJTE: (708) 562-2307
Můžete nás najít též na: www.unitedmoraviansocieties.com**

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 - 4400

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

Wednesday dances 2006

Dancing from 7:30 PM - 10:30 PM

Karlin Hall and Club

5304 Fleet Ave

Cleveland, OH

For details and updates call:

216 - 883 - 4760

Czech Kitchen call:

216 - 581 - 4362

MUSIC EVERY WEDNESDAY

AUGUST 2, 9, 16, 23 & 30

SEPTEMBER 6, 13, 20 & 27

MidAmerica Bank Community Banking™

Pomozte získávat peníze pro Českou Misii.
Nic Vás to nebude stát.

MidAmerica Bank

Nabízí České Misii dotace za Vaše finanční operace.
Stačí nahlásit naše číslo **TIN # 6089**

Když si otevřete u **MidAmerica Bank** konto,
vyplatí nám za to banka prémii:

- Checking = \$25
- Money Market Account = \$15
- Savings Account = \$10
- CD with a term of 12 months or greater = \$10

Navíc **MidAmerica Bank** vyplatí České Misii bonus:
2% hodnoty Vašich ročních úroků z Vašich vkladů.
Vy o nic nepřijdete, Misie získá peníze.
Na tento program můžete napojit již svá
existující konta u **MidAmerica Bank**.
Volejte číslo 630-305-8300 pro "linkup" Vašeho konta
ve prospěch České Misie.

MidAmerica Bank je náš

dlouholetý spolehlivý peněžní ústav.

Věříme, že se zapojíte i Vy do vzájemné spolupráce.

Děkujeme Vám.

Vroucí vzpomínka

*Dne 12.září 2006 tomu budou čtyři roky,
kdy nás navždy opustil náš milovaný
tatínek a dědeček, pan*

Josef Bárta

**Žiješ s námi ve vzpomínkách a s vděčností
vzpomínáme na Tvoji lásku k nám.**

Vzpomínková mše svatá za něj
a jeho zemřelou manželku Anastázii Bártovu
bude 9.září 2006 v 6.30 večer
v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

*Děkujeme všem, kdo si na naše zemřelé rodiče
v modlitbě vzpomenou s námi.*

Joseph Bárta, syn s manželkou Darlene
Joey a Danny, vnuci

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations
available upon request

Direct Line: 773-910-3400

Chapel: 708-562-5900

e-mail:

marikbakenfs@mycingular.blackberry.net

***Continuing the Marik Family
Tradition of Funeral service"***

Výborná investice !

**V roce 2008 očekávané
zvýšení cen nemovitostí
v České Republice !**

**Prodám levně rodinný dům v centru
malého lázeňského města Luhačovice.**

**Nádherná krajina, léčivé prameny,
kvalitní lékařská péče.**

**Bližší informace o lázních na
www.lazneluhacovice.cz**

**RD je 2x 1BRD, plynové topení,
vhodný pro rekonstrukci.
Krásný výhled. Pozemek 6a.**

Cena \$105,000.

Potřebné náležitosti vyřídím.

Cell (773) 875 7824 Jarmila

Česká Misie v Chicagu Vás srdečně zve na

KONCERT

40 členného pěveckého sboru

CORALE

**z gymnázia ze Žamberku v Čechách,
který zavítá do Chicaga na svém turné po USA**

v úterý 26.září 2006 v 7.00 večer

**v kostele Panny Marie Svatohorské
2412 S. 61st Ave. Cicero, IL 6084**

**Na programu budou klasické skladby,
české písně i americké spirituály
a mnoho dalších populárních písní.**

***Nenechte si ujít tuto jedinečnou příležitost
a poznamenejte si akci do svého kalendáře.***

**Prosíme rodiny, které by mohly ubytovat doma
některé studenty v pondělí 25. a v úterý 26.září,
aby se přihlásily. Předem děkujeme za Vaši ochotu.**

Fr. Dušan Hladík

Tel. 708 - 656 7472 Mobil 708 - 533 1050

*Neplačte, že jsem odešla,
klid a mír mi přejte,
a vzpomínku v srdci mém
mi navždy zachovejte.*

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým přátelům a známým
smutnou zprávu, že nám navždy odešla naše drahá a milovaná
maminka, tetička, tchýně, babička a prababička,
paní

Vlasta Faltusová

**Zemřela ve středu dne 3.května 2006
ve věku 87 let v Jirkově u Chomutova.**

Naposledy jsme se s naší drahou zesnulou rozloučili
ve čtvrtek 11.května 2006 v obřadní síni krematoria ve Vysočanech.

Jménem pozůstalých:

**Pavel, Josef, Jiří a Jaroslav - synové s rodinami
vnoučata a pravnoučata
a ostatní příbuzní**

*Děkujeme všem, kdo jste ji znali z návštěv syna Josefa v Berwynu,
a kdo si na ni vzpomenete v modlitbě s námi.*

Ty jsi kněz navěky...

Otec Metoděj Kuběna oslavil 65 let kněžství

O slavnosti apoštolů slovanských Cyrila a Metoděje poděkoval náš jubilant v Domově sv. Alžběty na Žernůvce u Tišnova na Moravě za požehnaná léta kněžské služby, za Boží vyvolení i mimořádnou ochranu Matky Boží Panny Marie ve svém životě.

Důstojný Otče, přejeme Vám, abyste nadále nesl hořící pochoděň víry dle odkazu svého patrona sv. Metoděje, a svým stále mladým duchem udržoval dědictví otců v srdcích všech, kterým sloužíte a se kterými se setkáváte. Kéž Panna Maria Turzovská, která Vás před léty vytrhla z temnot blízké smrti do podivuhodného světla, aby Vám ukázala pramen živé vody, Vás stále nese na vlnách své lásky vstříc

Bohu, kéž lásku Boží neustále zakoušíte a kéž s pomocí

Boží milosti tuto lásku předáváte dál všem ostatním.

Přejeme Vám dobré zdraví a dostatek síly. Kéž Vám Bůh žehná.

John Novotný, Nanaimo BC, Kanada

Fr. Hladík a krajané z České Misie v Chicagu

P. T. Bookkeeper Office Manager

with potential to be an accountant
or taxpreparer for small
accountant company
near Central and Irving Park.

Morning hours, 12 h/week,
basic business accounting, payroll etc.

No experience necessary.

Will train Word, Excel bilingual

(Czech, Slovak),

detail-oriented ethic

an absolute requirement

773 - 875 7824

Jarmila

VÝHODNÉ ZAMĚSTNÁNÍ

Zaměstná se bezdětný manželský pár na lehký úklid, lehké vaření a dohlížení na dům v Oak Brook. Muž si ponechá svoji práci s tím, že občas pomůže po práci s maličkostmi okolo domu nebo v domě. Podmínkou je bydlení v domě, schopnost mluvit, psát a číst anglicky. Zručnost, technické a mechanické vlastnosti ženy jsou vítané.

Pracovní doba 5 dnů v týdnu.

Uklízecká skupina provádí pravidelně generální úklid.

Je to velmi dobře placená práce s pěkným privátním bytem a garáží.

Volejte na telefon

630 - 472 2046

a zanechte zprávu v angličtině

Svůj životopis a doporučení faxujte na číslo

630 - 954 3917

SVÍTÁNÍ V GEORGII

Dům bez oken

Šlo se tam po dvou mramorových schodech, kolem palmy v zeleném truhlíku, klaněla se uctivě všem, kdo sem přišli, a nejvíce Dítěti. Na schodech ležel tlustý koberec, hořel nalem a tlumil krok, bylo tu ticho a velebný klid, jako to bývá někdy v zámku, anebo v kostele. U vchodu komnaty stály dva svícny, hodily po Dítěti blyštivým diamantem, zachytil se mu na klopě kabátu, svítil a hrál barvami jako kapka rosy. Místo dveří visel závěs, těžký brokát a knoflík se štrací, bylo tak lépe, bylo ještě malé a nedosáhlo na kliku.

Vstoupili s otcem do místnosti; hrály tam varhany bez varhaníka, voněl balzám a zahrada květín a také voňavky nalíčených žen. A všude samet, plyš a hedvábí, bodaly do očí a štípaly jako křen, všichni tu měli oči od slz. Na zdech se vlnily píšťaly z látek, hned bylo světlo a hned byl stín; do zdi zapomněli vestavět

okna, nikdy nevidělo tak podivný dům! Zalykalo se vzrušením a zatajilo dech, nechtělo se probrat z divného snu.

Podél stěn stály kožené klubovky, měkká křesla a vyřezávané židle; snad to byl biograf, kde však bylo plátno? Na křeslech seděli černí páni, tiše, bez hnutí, jako pěšáci na šachovnici. Seděli způsobně s klobouky v rukou; snad čekali na krále, báli se pohnout. Na samém konci ležela rakev ze zlata, s poduškou a příkrývkou z blyštivých látek, v rakvi ležela bílá paní.

Ted' už věděla, že je to pohádka, ti kolem dokola byli zakletí v zámku, v skleněné rakvi spala svým stoletým spánkem Šípková Růženka. Byla krásná jako hvězda z Hollywoodu, ve vlasech měla vetknutý rudý květ, v rukou držela perletový růženec. Po stranách rakve rostl květinový záhon, girlandy barev, stuh a staniolu; voněly sluncem a dechem živých.

Pak přišel uvaděč jako v biografu; místo baterky nesl černou knihu, četl smutným hlasem a lidé plakali, bylo to smutné jak v té pohádce. Chtělo je těšit: lidé neplačte, za chvíli přijde princ a probudí Šípkovou Růženku, pomine zakletí zlé sudičky a bude zase dobře. Princ ale nešel, možná zabloudil; Dítěti bylo na jednu úzko, začalo se bát. Nalíčené dámy se bavily se zdvořilými pány, mluvily o počasí a o svých povinnostech, o práci doma, o světě tam venku; také o zesnulé, že byla přece mladá a že jí bylo škoda. Bílá nevěsta spala a spala, na tváři měla odraz červánků, na ústech jí utkvěl lístek od růže. Ležela bez hnutí a ze snu se usmívala, nic jí nevadilo hudba a lidské hlasy, šoupání bot a vzlyky pozůstalých. U stropu bzučel nenasytný větrák, hladově polykal šedou mlhovinu, kouřové signály vysílané ze záhrobí.

Potom byl čas rozloučit se s mrtvou, byl čas odejít, život nechtěl čekat. Zaklapli víko a utěsnili rakev, čtyři černí

zvedli břímě na ramena, prošli uličkou mezi návštěvníky, zmizeli za oponou. Varhany dozněly a lidé doplakali, pomodlili se otčenáš a také zdravas, oblékli kabáty, místnost se vyprázdnila. Zůstalo jen přítmi a vůně konvalinek, utržená pentle, proužek staniolu.

Vyšli na ulici ven z divného domu; svítilo slunce, bylo zas jak v máji. Matka zamáčkla zatoulanou slzu, uvízla na řase, pálila ji v oku.

Otec vyprávěl něco o rakovině, jaká je zhoubná a že si nevybírám. Dítě neslyšelo, přepadl ho smutek, bolelo ho břicho, polykalo slzy. Myslelo na spící Šípkovou Růženku, na pány v černém a na podivný dům, na prince z pohádky, který nepřišel, na pohádky dospělých, které špatně končí. V hlavě mělo zmatek, v ústech přichuť soli; někdo mu smíchal sny a skutečnost, kdo je ted' srovná zpátky do přihrádek?

Zařičel vítr, zachvělo se zimou. Bylo pod mrakem, začalo plakat nebe. Už nikdy nevzkročí do domu bez oken!

Wlady Williamsová

Představujeme Vám novou knihu

Povídka *Dům bez oken*, kterou jste právě dočetli je vybrána ze sbírky „Svítání v Georgii“, kterou v nedávné době vydala v České republice vlastním nákladem autorka Vlad'a Williamsová. Tato povídka je ukázkou mistrovské práce spisovatelky, která dokázala zachytit v pestrých barvách obrázků ze života malého dítěte a ponořit se do dětské fantazie, která se z pohádkového snění, probouzí do tvrdé reality života, když ve vyzdobeném salonu pohřebního ústavu místo kouzelného procitnutí spící princezny poznává skutečnost lidské smrti, což toto dítě poznamenává na celý život. Také ostatní povídky uvedené knížky se nesou v duchu zábavném, poučném i meditativním a jistě zaujmou všechny čtenáře.

Profesorka Williamsová je dobře známá všem čtenářům Hlasů národa z nespočetných povídek, fejetonů a dalších článků, které zde publikovala. Naposledy to byl například zajímavý cestopisný záběr z návštěvy Aljašky „Jak se jezdí na ledovci“

Profesorka Vlad'a Williamsová se narodila v Dobřanech u Plzně. V 17 letech odcestovala do Ameriky. Žila sedm let

v Georgii, později trvale v Chicagu. Vystudovala humanitní vědy na The Chicago University a získala Titul Master of Arts (hodnost Magistra z filosofické fakulty) v oboru literatury a lingvistiky. Dlouhá léta působí jako profesorka angličtiny na Morton College v Ciceru ve státě Illinois.

Z její bohaté literární činnosti jsou známy například „Pohlednice z domova“ publikované v chicagském Denním hlasateli nebo mnohé povídky, články a fejetony otištěné v anglických novinách a časopisech jako jsou Life Newspaper, Expressions a další. Tato původem česká spisovatelka nezůstala neznámou ani ve své staré vlasti, kde ji znají čtenáři domácího tisku, kde publikovala v pražských časopisech Ahoj, Haló na neděli a v literárním dvouměsíčníku Listy nebo v plzeňském Deníku Nová pravda či v Plzeňském rozhledu. Je dlouholetou dopisovatelkou řady krajanských periodik v USA i jinde ve světě. Předně je třeba jmenovat Denní Hlasatel, dále Proměny, Perspektivy, Sklizeň, Hlas národa nebo v současnosti Hlasy národa a na závěr můžeme uvést třeba Spectrum v Sydney v Austrálii.

Sedmiletý pobyt v Georgii – tehdy za „pokrokovým“ severem v „zaostalém“ jižním státu – kde ještě vládla tvrdá segregace, zanechala ve vnímavé duši sedmnáctileté dívky nezapomenutelné dojmy, které postupně vykrystalizovaly

v mozaiku 14 povídek a fejetonů, ve kterých spisovatelka dovedně zachytila atmosféru měnící se doby k lepšímu zítřku. Dnes se nám dostává do rukou celý soubor těchto statí v podobě knížky „Svítání v Georgii“. Profesorka Williamsová zde opět, podobně jako v ostatních pracích, ukazuje, že pero ovládá skutečně mistrovsky a dokáže čerpat z nepřehledného bohatství své rodné řeči, vhodně používat i neobvyklých slovních obrátů a svým slohem zaujmout pozornost čtenáře od začátku až k překvapující konečné pointě. Bez nadsázky můžeme zařadit její tvorbu k populárním fejetonům Jana Nerudy, či drobným povídkám Karla Čapka. Celým svým dílem přispívá k uchování a rozvoji našeho krásného českého jazyka.

Přestože knížku „Svítání v Georgii“ vydala Vlad'a Williamsová v relativně malém nákladu, spíše jen pro přátele, mohou si ji vážní zájemci objednat za \$ 6.00 + poštovné na adrese:

Vlad'a Williamsová
3934 Oak Park Avenue
Stickney, IL 60402

Publikace má 89 stran, je provedena na křídovém papíře a je doplněna překrásnými uměleckými ilustracemi od Petra Kutky, který se též postaral o vzornou grafickou úpravu.

Karel Chrobák

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, Secretary -Treasurer
Mary Ann Mahoney, President

Chicago Representatives

Loretta Moravec
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

SMARTech Computer

Complete Computer Services

Kompletní servis a opravy počítačů POTŘEBUJETE

zrychlit nebo rozšířit svůj počítač?
zbavit se virů a spyware?
připojit další počítač k Internetu?
převést video z kamery na DVD?

Volejte Marka:
773 - 501 2001

marek@smartechcomputer.com

EUCHARISTICKÉ OZVĚNY

Eucharistické zázraky

Valvasone roku 1294

Eucharistický zázrak, o kterém budeme psát, se neuskutečnil v italském městě Valvasone, vzdáleném asi 50 km severovýchodně od Benátek, ale v sousední vesnici Gruaro. Zde žila jedna zbožná žena, které bylo svěřeno, aby prala prádlo z místního kostela sv. Justína. Pokládala si to za velkou čest, že může pečovat o všechny ty věci, které se používají ke sloužení mše svaté. Jednoho dne v roce 1294 vzala jako obvykle všechno kostelní prádlo a také kněžskou albu a humerál, aby je vyprala ve veřejné prádelně, která se nacházela u řeky uprostřed vesnice. Přidala do vody louh na vybělení a potom postupně drhla v rukách nejdříve menší kousky prádla a potom vzala velkou oltářní plachtu. Všimla si, že je na ní jakási červená skvrna, a tak přidala ještě trochu louhu a začala prát. K jejímu úžasu však skvrna nezmizela, ale začala se naopak zvětšovat až jí červená barva tekla po rukách. Ostatní ženy nechaly práce a dívaly se co se děje. Zoufalá kostelní pradelna začala pečlivě prohlížet plachtu a v záhybu plátna objevila krvácející hostii. Na nic nečekala, plachtu s krvácející hostií bleskurychle zabalila do ostatního kostelního prádla a běžela rychle na faru. Zde se snažila vysvětlit knězi, co se stalo, ale ve svém rozrušení se zmožila jen na několik nesrozumitelných výkřiků. Kněz přišel na místo a rozbil oltářní plachtu a když uviděl krvácející hostii, okamžitě pochopil, že je svědkem zázraku. Poklekl a tichou adorací uctil Pána Ježíše, pak se vrátil, oblékl se do posvátných rouch a nechal zvonit zvony a ve slavnostním procesí přenesl eucharistický zázrak do kostela. Lidé vybíhali z domů a ptali se, co se děje a proč se zvoní v tuto neobvyklou hodinu. Když se dověděli, co se stalo, mnozí poklekali

k modlitbě, jiní hlasitě vyznávali své hříchy, neboť si mysleli, že nastává konec světa. Všichni obyvatelé, i ti kteří nebyli v kostele celá léta, přišli uctít eucharistický zázrak.

Biskup z Concordie poslal do Gruaro úřední komisi, aby zjistila, zda se jedná o zázrak. Komise jednohlasně dosvědčila, že se stal opravdový zázrak a biskup jej uznal. Žádal však, aby Kristovou krví potřísněná oltářní plachta a hostie byly přeneseny do katedrály ve Valvasone. Lidé s tímto rozhodnutím n souhlasili a argumentovali tím, že se zázrak stal v Gruaro, a tak patří do jejich kostela sv. Justína. Protože se spor mezi biskupem a věřícími z Gruaro nedal vyřešit pokojnou cestou, požádali Apoštolskou stolicí v Římě, aby rozhodla. Podle očekávání byl eucharistický zázrak přisouzen diecézi Valvasone s odvoláním na výnos IV. lateránského sněmu z roku 1215 o eucharistických zázracích, podle kterého se musel vybudovat nový kostel, kde by byl zázrak bezpečně uchováván, a který by byl dostatečně veliký, aby se zde mohli věřící shromažďovat k účtě tohoto zázraku a konat eucharistické adorace. Podle názoru římské kurie na to malá vesnice nemá prostředky, a proto byl zázrak přisouzen diecézi. Ta ovšem kostel nevybudovala hodně dlouho.

Zázrak byl prozatímně uložen ve farním kostele Panny Marie Milostné ve Valvasone. V roce 1412 byl pro něj zhotoven pozlacený svatostánek, do kterého byla uložena oltářní plachta i zázračná hostie. V roce 1454 papež Mikuláš V. eucharistický zázrak ve Valvasone opětovně potvrdil svojí bulou. Po Tridentském sněmu roku 1584 apoštolský nuncius biskup Cesare Nores navštívil Valvasone, ale ve své zprávě se ještě nezmiňoval o novém kostele. Ten byl vybudován teprve později a byl zasvěcen Nejsvětějšímu Tělu Kristovu. V kostele se uctívá relikviář zakrvácené oltářní plachty. Je uchovávána ve vzácném reli-

kviáři ze stříbra vyrobeném benátským zlatníkem v roce 1755. Látka je uzavřená v křišťálovém válci, je poskládaná na tři části, svinutá a přichycená dvěma zlatými sponami. Látka je zvrásněná. Hostie se už v 19. století rozpadla na moučný prach. Přes sklo je možné pozorovat dvě krvavé skvrny nažloutlé barvy s černými tečkami. Vzpomínka na zázrak se slaví v neděli po Božím Těle. V procesí je nesena Nejsvětější svátost spolu s relikvií. Všichni obyvatelé města – muži i ženy, staří i mladí krácejí v průvodu, aby společně vzdali úctu tomuto eucharistickému zázraku.

Relikviář s oltářní plachtou, která nese stopy Kristovy krve ve Valvasone

Cascia roku 1330

Hosrké městečko Cascia se nachází asi 110 kilometrů severovýchodně od Říma v Apeninském pohorí v provincii Umbria, která se může pochlubit celou řadou světců, mezi něž patří především sv. Benedikt, sv. František z Assisi a sv. Klára a konečně i sv. Rita z Cascia.

Sv. Rita toužila od dětství stát se řeholnicí, ale její rodiče ji přinutili, aby se provdala. Sami jí vybrali manžela, který se po svatbě projevil jako karbaník, těžký alkoholik a neovládající se násilník. Rita se za něj úpěnlivě modlila téměř dvacet let. Vyprosila mu obrácení a on ji nakonec prosil za odpuštění a začal žít příkladným životem. Tato změna ovšem rozhněvala jeho kumpány, kteří svého společníka nakonec zavraždili. Bolest Rity nad ztrátou manžela byla umocněna tím, když zjistila, že její dva dospělí synové se rozhodli pomstít vraždu svého otce a zabít jeho vrahy. Rita se modlila dál, aby Bůh zachránil duše jejích synů, aby je raději nechal zemřít, než by se dopustili hříchu vraždy. Bůh i tentokrát vyslyšel její prosby. Oba náhle onemocněli smrtelnou nemocí, během níž odpustili vrahům svého otce a oba se dostali do nebe ke svému otci, jak to bylo Ritě podivuhodně zjeveno. Jako znamení se u ní v domě objevily uprostřed zimy čerstvé růže ze zahrady jejího rodného domu a když ještě toto nestačilo, následoval čerstvý plod z fíkovníku, který rostl hned vedle růžového keře. Nyní mohla Rita konečně splnit touhu svého mládí a stát se řeholnicí. Požádala o přijetí k Augustiniánkám, ale ty ji třikrát odmítly, protože pravidla jejich řehole vyžadovala, aby postulanka byla pannou. Přímý Boží zásah jí však nakonec brány kláštera otevřel. Zde dostala dar stigmat a to jako rány trnové koruny na své hlavě. Na rozdíl od stigmat jiných světců, jako sv. Františka nebo sv. Pia di San Giovanni Rotondo, jejichž stigmata vydávala příjemnou vůni, stigmata sv. Rity vydávala odporný nesnesitelný zápach, takže musela žít 15 roků v izolaci od ostatních sester. Když se vydala na slavení Svatého roku do Říma, její rány na hlavě náhle zmizely,

ale po návratu z Říma se opět obnovily. Po její smrti 22. května 1457 se na místě stigmat objevily rubínově červené skvrny vydávající nebeskou vůni. Protože zástupy věřících přicházely ve velkém počtu uctít její tělesné pozůstatky, byly tyto z kláštera přeneseny do kostela, kde byly vystaveny ve skleněné rakvi. Zde je její neporušené tělo se stigmaty trnové koruny vydávajícími líbeznou vůni uctíváno až do dnešní doby.

Poutníci, kteří přicházejí do po roce 1945 přestavěného kostela v Cascia, aby uctili sv. Ritu, najdou na katedrálním skle oken okolo hlavního oltáře vyobrazeny některé eucharistické zázraky. Mezi nimi se zvláště vyjímá zázrak z Cascia, který znázorňuje otevřenou knihu, na jejíchž stránkách se nalézají dvě krvavé skvrny. Vysvětlení tohoto zázraku lze nalézt v dolní bazilice sv. Rity. Zde je oltář s proskleným svatostánkem, ve kterém je uchováván eucharistický zázrak. Pod svatostánkem jsou ve skleněné nádobě uloženy tělesné pozůstatky blahoslaveného Šimona Fidati, který byl zapojen do tohoto eucharistického zázraku. Šimon Fidati byl augustiniánský mnich, který žil ve 14. století. Byl známý po celé Umbrii. Již jako mladý kněz byl obdivován pro svou svatost a moudrost. Byl vyhledáván především kněžími jako zpovědník. Jednoho dne v roce 1330 k němu přišel jeden kněz s neobyčejným vyznáním. Tento kněz již dávno před tím ztratil duchovní náplň svého povolání a kněžství se pro něj stalo pouhým řemeslem. Své kněžské povinnosti vykonával bez jakéhokoli vnitřního vztahu. Především jeho úcta k svátostnému Ježíši zcela vyprchala. Jednou se stalo, že byl zavolán, aby šel zaopatřit jednoho umírajícího muže. V rychlosti vložil bez jakékoli úcty Nejsvětější svátost místo do posvátné schránky do svého breviáře a pospíšil k nemocnému. Když tam modlitební knihu otevřel, aby mu podal svaté přijímání, našel tam svatou hostii vlhkou od krve. Rychle se vymluvil, že se hned vrátí a utekl do kláštera sv. Augustina, kde kázal blahoslavený Šimon z Perugia. Nešťastný kněz se hned u Otce Šimona ze svého hříchu zneuctění eucharistie vyzpovídal. Ten mu udělil rozhřešení a potom od něho vzal z breviáře obě stránky s eucharistickým zázrakem.

Relikviář se stránkou z breviáře, kde je krvavý otisk svatě hostie, dole v medailonu je zvýrazněn obraz profilu Ježíšovy tváře, který je možno vidět při prosvícení relikvie.

Jednu stránku s krvavým otiskem daroval klášteru v Perugi, druhou Augustiniánům v Cascii.

Stránka z Perugia, podobně jako hostie, se později, ztratila. V roce 1687 se však ještě konal výzkum a srovnání mezi oběma relikviemi. Potvrdilo se, že tvarem i velikostí byly téměř úplně identické. Na stránce z Cascie, dodnes zachované, se nachází skvrna většího rozsahu, což potvrzuje, že právě na této stránce byla položena hostie svou krvavou stranou. Pravost zázraku byla opakovaně potvrzována církevními autoritami.

V době zrušení řádů byla relikvie přenesena z kostela sv. Augustina do baziliky sv. Rity. V relikviáři z roku 1957, který se v současnosti používá ve slavnostním procesi na svátek Božího Těla je znázorněn úzký vztah mezi eucharistií a relikvií. Uctívání relikvie je téměř bez konce. Když se shromáždí větší počet poutníků, aby uctili tento eucharistický zázrak, kněz se obleče do posvátných rouch a ze svatostánku vyjme monstranci s eucharistickým zázrakem, který zezadu prosvítá a poutníci mohou spatřit další podivuhodnou věc - profil tváře Pána Ježíše, který se uprostřed krvavé skvrny vytvořil.

Připravil Karel Chrobák

Budeme mít bezvízový styk s USA?

Podpořte kampaň ambasadorů šesti evropských zemí

17.května 2006 Senátoři Rick Santorum (R-PA), Barbara Mikulski (D-MD) a William Frist (R navrhli dodatek číslo 4000 k přistěhovaleckému zákonu, který by umožnil bezvízový styk s USA pro další země z Evropské unie. Doposud tento bezvízový styk má 27 zemí světa, jejichž občané mohou bez víz navštívit Spojené státy na dobu kratší než 90 dní. Dodatek podmiňuje možnost zařazení nových zemí členstvím v EU, podporou USA ve vojenských akcích v Afghánistánu či Iráku a některými dalšími ukazateli podle rozhodnutí ministerstva Národní obrany. Česká republika, Slovenská republika a další země střední Evropy, které se nedávno staly členy EU splňují tyto podmínky. Kongres a Senát USA budou hlasovat o tom, zda tyto země budou zařazeny do bezvízového programu. Velvyslanci těchto zemí zaslali společný dopis nejvyšším představitelům obou komor a nyní je třeba tuto aktivitu podpořit širokou veřejností. Proto se obracíme na všechny přátele České republiky, kteří jsou americkými občany, aby svým voleným zástupcům tj. senátorům a poslancům zaslali přiložený dopis. Prosíme všechny, aby dle svých možností tuto akci podpořili a poprosili o podporu své přátele a známé z řad Američanů. Předkládáme český překlad zmíněného dopisu a v příloze Hlasů národa naleznete tři předtisky anglické verze (2 pro senátory a 1 pro poslance). V titulu je třeba doplnit jen příslušné jméno dle Vašeho volebního obvodu a dole dopis podepsat a napsat svoji adresu a dopisy zaslat na Senát a Kongres USA. Na základě Vašich dopisů pak jistě budou senátoři a poslanci hlasovat ve prospěch celé věci. Děkujeme všem, kdo tuto akci podpoří.

Dopis ambasadorů:

Spojené státy jsou domovem milionů potomků Evropanů, včetně těch, kteří sem přišli z našich zemí, aby zde žili, budovali tuto zemi a bojovali za ni. Svým úsilím přispívají k základům úspěchů Spojených států. Toto společné dědictví nám vždy pomáhalo vytvářet úzké vztahy a upevňovat přátelství a vzájemné porozumění se Spojenými státy. Stručně řečeno, my sdílíme historii, hodnoty a názory jako jedna velká transatlantická rodina.

Dnes jsou naše země členy Evropské unie (EU) a NATO. Naše ekonomiky patří mezi nejrychleji rostoucí ve světě a jsou založeny na svobodném trhu a právním řádu. Jsme svobodné a demokratické společnosti odhodlané čelit nástrahám a problémům 21.století. Jsme blízkými přáteli, na

kteří se mohou Spojené státy spolehnout jako na spojence v boji proti terorismu. Jsme aktivně zapojeni do všech významných koaličních a spojeneckých operací ve světě. Angažujeme se pro podporu svobody a demokracie. Jako členské státy NATO a EU odhodlaně pracujeme na upevnění našeho transatlantického spojení.

Poslední překážka k plné realizaci našich rozsáhlých přátelských vztahů je náš asymetrický vízový poměr.

Uvítali jsme současný Santorův dodatek číslo 4000 k Úplnému přistěhovaleckému reformnímu zákonu (S. 2611). Tento dodatek otvírá dveře k tomu, abychom se mohli podílet na bezvízovém programu podle odstavce 217 Přistěhovaleckého a občanského zákona pro země, které splňují určitá kritéria. Vzhledem ke kvantitativnímu měřítku („hmotná podpora“) požadovanému v Dodatku zákona, doufáme, že kvalita pomoci těchto zemí v oblasti Iráku a Afghánistánu bude plně oceněna Kongresem. Chtěli bychom zdůraznit, že všechny naše země byly zapojeny do operací koalice Svoboda Iráku a Trvalá svoboda a do vojenských misí NATO v Afghánistánu, Iráku a jinde, jako např. na Balkánu. Máme pocit, že Santorův dodatek bude vyjadřovat ovzduší solidarity naší koalice bojující za svobodu a naše pevné spojení se Spojenými státy, pokud bude uznána značná podpora všech našich zemí.

Na základě toho Vás žádáme, abyste pracovali na uskutečnění legislativních změn, které by nám umožnily se podílet na bezvízovém programu. Zahrnutím našich zemí do bezvízového programu bude posíleno naše transatlantické spojení a bude mít pozitivní dopad na hodnocení Spojených států ve veřejném mínění. Jistě mnohem důležitější bude to, že představí světu naši rozhodnou solidaritu a nezdolné rozhodnutí stát spolu jako jedna rodina demokratických národů plně oddaných zachovat a obhájit hodnoty, které považujeme za nejdražší.

Podepsání:

Petr Kolář, velvyslanec České republiky

Jüri Luik, velvyslanec Estonska

András Simonyi, velvyslanec Maďarské republiky

Maris Riekstins, velvyslanec Lotyšska

Vytautas Ušackas, velvyslanec Litevské republiky

Rastislav Káčer, velvyslanec Slovenské republiky

MLADÝM

Třicet rad pro ukvapené rodiče

Pár jednoduchých pravidel může zlepšit rodinný život a výchovu

1. První roky života jsou důležité: právě v tomto období se vytvářejí základní struktury osobnosti.

2. Děti jsou osobnostmi s vlastní povahou, temperamentem, potřebami, přáními, změnami nálady stejně tak jako vy. Dovolte jim, aby i ony někdy mohly být unáhlené.

3. Děti napodobují to, co děláte vy. Nikdy nebudou dělat to, co přikazujete. Především jim nedělejte kázání. Děti se naučí jedině tomu, co prožívají.

4. Oba rodiče musí mít na výchovu stejný názor. To ale neznamená, že musí dělat stejné věci nebo se jevit jako železobetonová zeď.

5. Nevstupujte s vašimi dětmi do konfliktů. Pokaždé, kdy se dostanete s vašimi dětmi do konfliktu, jste prohráli.

6. Buďte trpěliví, i sami se sebou. Nikdo nikdy neřekl, že být rodičem je snadné.

7. Rodiče nejsou jedinými vychovateli. Je zde i společnost, do které jsou děti ponořeny.

8. Říkejte „ne“. Tímto způsobem vaše děti pochopí, že je chráníte také před jejich omyly. Učte je, že nemohou mít všechno a hned. Je proto rozumné používat systém vyhovění přáním dětí opatrně: děti se musí naučit zvládat frustrace, protože život dospělého člověka je jich plný. Vycházet z principu, že se je dítě naučí zvládat, až bude větší, je naprosto scestné.

9. Udělejte si čas na společné žertování a zábavu. Prožívejte vaše hodnoty v radosti. Pokud neustále budete dětem jenom kázat, budou od vás chtít utéct.

10. Dávejte si vzájemně dárky.

11. Naučte se relativizovat problémy, ale řešte je.

12. Přijímejte doma kamarády vašich dětí.

13. Povzbuzování je při výchově dětí tou nejdůležitější činností. Je natolik důležité, že jeho nedostatek může být jednou z hlavních příčin nenormálního chování dítěte. Dítě, které se špatně chová, je dítětem malomyslným.

14. Dovolte vašim dětem nemít vaše názory. A především jim skutečně naslouchajte. Součástí obecného předsudku vůči dětem je myslet si, že pochopíme, co chtějí, aniž jim ve skutečnosti nasloucháme. Děti mají jiný úhel pohledu na věci a často také inteligentní řešení. Naše pýcha nám brání v tom, abychom jim naslouchali. Kolikrát bychom mohli využít jejich vnímavosti, kdybychom s nimi jednali jako rovný s rovným a opravdu jim naslouchali.

15. Zdůrazňujete pozitivní vlastnosti vašich dětí. Ony si je vždy neuvědomují. Pochvala se líbí každému, i vašim dětem.

16. Dovolte jim se účastnit rodinného rozhodování. Dobře jim vysvětlete důvody vašich rozhodnutí. Odpovídejte na jejich „proč“.

17. Dodržujte slovo. Buďte důslední. Trvejte na tom, co jste rozhodli. Neslibujte ani nevyhrazujte jen tak.

18. Uznávejte své chyby a omlouvejte se. Mějte odvahu být nedokonalí a dovolte to i vašim dětem.

19. Hrajte si s vašimi dětmi.

20. Když si musíte s dětmi „vážně promluvit“, počkejte, až budou v horizontální poloze. Nikdy to nedělejte, jsou-li v poloze vertikální.

21. Nezapomeňte, že každé dítě je jedinečné. Výchova v množném čísle neexistuje.

22. Některá slovesa nemají rozkazovací způsob. Nemůžete říkat: „Uč se!“, „Uklid si věci!“, „Modli se!“ - a domnívat se, že to bude fungovat.

23. Vysvětlujte vašim dětem, co cítíte. Vyprávějte, jací jste v jejich věku byli vy.

24. Pomáhejte jim vytrvat a znovu začínat, když se věci nedaří.

25. Přistupte na výzvu televize. Televize není tak nebezpečná díky tomu, co dělá, ale díky tomu, co dělat nedovolí.

26. Nebud'te nadměrně ochránářští. Hledejte správné příležitosti, jak ustoupit do pozadí a vašim dětem dovolit, aby si vyzkoušely své síly a schopnosti.

27. Pokořeně dítě se nenaučí ničemu. Vylučte kritiku a bagatelizujte chyby. Pokud budeme neustále chyby zdůrazňovat, vezmeme našim dětem odvahu. Zároveň si musíme uvědomovat, že nemůžeme stavět na slabosti, ale jedině na síle.

28. Neposuzujte jiné rodiče podle jejich dětí a nepouštějte se kvůli dětem do soutěžení s příbuznými a přáteli.

29. Naučte děti potěšení z četby.

30. Vyprávějte jim příběh o Ježíšovi. Řada je na vás.

*Bruno Ferrero
Salesiánský magazín 3/06*

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

U Rusalčina jezírka

Antonín Dvořák (1841 – 1904) vynikal bezprostřední hudebností, melodic-kou potencí, smyslem pro barvitý zvuk. Vyšel z novoromantismu, záhy dospěl k samostatnému výrazu opředěným o lidovou píseň a tance. Nejznámější jsou jeho skladby symfonické (symfonie e moll Z Nového světa), koncerty klavírní, houslový a violoncellový, předehry a komorní skladby. Především známé jsou jeho opery *Jakobín*, *Čert a Káča*, *Rusalka*, a symfonické básně *Vodník*, *Polednice*, *Zlatý kolovrat*, *Holoubek*, oratoria a kantáty např. *Stabat mater*, *Svatební košile*, *Rekviem*, dále jsou známé jeho *Slovanské tance* atd. Antonín Dvořák vychoval a inspiroval celé generace českých skladatelů (Novák, Suk, Nedbal, a další). Nahlédněme teď do jeho osudu.

Antonín Dvořák pocházel z rozvětveného rodu sedláků a malých živnostníků, rozprostřeného kolem rodné Nelahozevsi v blízkosti Kralup nad Vltavou. Jeho hudební schopnosti byly již od dětství pozoruhodné, ale teprve když se ho ujal venkovský kantor A. Liehman ve Zlonicích, rozhodlo se o jeho dráze hudebníka. Dvořák studoval na varhanické škole v Praze, působil řadu let v Komzákově kapele a v orchestru Prozatímního divadla jako violista, hrál na varhany v kostele sv. Vojtěcha a vydělával si na živobytí také vyučováním hudby.

Světová sláva Antonína Dvořáka začala v jeho 37 letech tj. v roce 1878, kdy skla-

datel Johannes Brahms, člen poroty pro umělecká stipendia ve Vídni, upozornil na Dvořákův mimořádný talent berlínského nakladatele F. Simrocka. Hned první díla *Moravské dvojzpěvy* a *Slovanské tance*, jež Simrock vydal, udělala z Dvořáka světově známého autora. Jeho úspěchy se stupňovaly. Jako dirigent byl zván do nej-různějších metropolí, aby uváděním vlastních děl založil reprodukční tradici svých symfonických a vokálně instrumentálních skladeb. Vídeň, Berlín, Londýn, Budapešť, později i Moskva, Petrohrad a New York měly příležitost se obdivovat jeho hudbě v jeho vlastním podání.

Slovanská idea jeho tvorby tvořila v Dvořákově umění jeden z klíčových znaků, který mu pomáhal otevírat brány do světa. Ve východním folklóru objevil nová zřídla inspirace pro *Slovanské rapsodie*, *Slovanské tance*, *Moravské dvojzpěvy* a pro opery *Vanda* na mytologický námět z polských dějin a *Dimitrij* na ruský námět z doby romanovské. Také pozoruhodné jsou Dvořákovy *dumky* inspirované ukrajinským folklórem.

Antonín Dvořák vytvořil devět symfonií. Nejznámější jsou asi čtyři poslední: D dur, d moll, G dur a e moll. Pozoruhodná jsou Dvořákova smyčcová tria, kvartety, klavírní a smyčcové kvintety. Jeho tři koncerty - klavírní a zejména houslový a violoncellový - patří k vrcholným dílům světové hudby.

V roce 1883 slavila v Londýně velký úspěch Dvořákova *Stabat mater*. Dvořák je zván ke koncertům v anglických městech. Do Anglie přijíždí jako dirigent svých orchestrálních, a hlavně vokálně instrumentálních děl. Z podnětu organizátorů hudebních festivalů zkomponoval např. kantátu *Svatební košile* na baladu K. J. Erbena, oratorium *Svatá Ludmila* na Vrchlického slova, latinské *Rekviem* i svou VII. symfonii d moll, vytvořenou na objednávku Filharmonické společnosti v Londýně. V uvedených oratorních dílech, ale také v *Legendách*, *Mši* D dur, *Žalmu* 149, *Te Deum*, *Biblických písních* aj. osvědčil Dvořák své hluboké náboženské založení.

Antonín Dvořák se dokázal vcítit nejen v lidovou hudbu slovanských národů, ale také i v hudbu černošských a indiánských obyvatel Ameriky. Za svého tříletého pobytu v USA v letech 1892 - 1895, kde působil na Americké národní konzervatoři hudby v New Yorku, naznačil Dvořák svou tvorbou, jak je třeba postupovat, aby i nová generace amerických skladatelů dokázala tvořit v duchu vlastních tradic. K nejcenějším dílům patří světoznámá IX. symfonie e moll *Z Nového světa*, dále *Smyčcový kvartet* F dur, zvaný *Americký* a *Smyčcový kvintet* Es dur. Obě tato komorní díla komponoval Dvořák při letním pobytu mezi českými usedlíky ve vesničce Spillville na americkém středozápadě. Melodie z *Larga* jeho *Novosvětské symfonie* zpopularizovala tak, že je zpívána - s anglickými slovy - jako hymna státu Iowa.

Z Nového světa

O premiéře symfonie z *Nového světa* noviny *New York Times* dne 17. prosince 1893 uveřejnily následující recenzi: „Měli bychom stručně vysvětlit případnost názvu *Z Nového světa*, Dr. Dvořák přijel do Ameriky především jako učitel. Než sem přijel, musel vědět, že u nás neexistuje žádná výrazně zaměřená kompoziční škola a že tato škola nevznikne jednoduše. Kosmopolitní charakter našeho národa vlastně už předem znemožňuje vznik nějakého zlatého fondu lidové hudby, z něhož by bylo možné čerpat materiál a inspiraci. Jediná lidová hudba, která vznikla v této zemi, je hudba Indiánů. Lidová hudba je jediná hudba, spontánně vyjadřující temperament, základní povahové rysy a směřování rasy. V importovaném obyvatelstvu, které sem přišlo z celé východní polokoule a které se ještě nesílilo do jednotitého národa, nemohla vzniknout jiná lidová hudba, než je ta, kterou si sem lidé přinesli s sebou. Tudíž zde nemůže být žádná národní škola hudby. Skladatel narozený v Americe, jenž nebyl schopný překlenout tuto potíž, přirozeně kopíroval především německé, francouzské a italské vzory, ovšem kromě těch případů, kdy převzal černošské plantážní zpěvy či pa-

triotické písně občanské války a převedl je do umělecké hudební směsi.

Dr. Dvořák zaujal pozornost všech hudebníků na světě, když v loňském roce prohlásil, že v Americe je lidová hudba - není to sice hudba, která by patřila celému národu, nicméně vyjadřuje způsob života v Americe, klima, domácí podmínky a historické souvislosti. Dr. Dvořák věří, že právě z této hudby může americká hudební škola čerpat inspiraci...

Dr. Dvořák prokázal své dokonalé mistrovství symfonické skladby tím, že se úspěšně dokázal vyhnout pasti, do níž se chytají američtí skladatelé. Dr. Dvořák totiž pronikl do ducha černošské hudby a pak vynalezl svá vlastní témata. Učinil ze sebe dokonalého mistra v ovládnutí základních rytmických, harmonických zvláštností černošských melodií. Adaptace rytmu, kterému se všeobecně říká „skotský“, i když v žádném případě není exkluzivním vlastnictvím Skotů, a modifikací pětiténové stupnice, kterou zná jak skotské, tak čínské dítě - tyto modifikace byly jistě způsobeny kontakty s bohatšími stupnicemi - to vše upoutalo pozornost Dr. Dvořáka. Dr. Dvořák kromě toho odhalil ještě jedno tajemství - je to kolísavé tempo mnoha černošských písní. Tuto zvláštnost je třeba přičíst k neustálému narůstání emocí, které však muselo být v určité chvíli zastaveno, neboť jejich totální propuknutí by učinilo život v otroctví ještě nesnesitelnější. Nemůžeme proniknout do všech způsobů, které Dr. Dvořák použil, když zkoumal povahu černošské hudby... My, Američané, bychom měli děkovat tomuto českému mistru a ctít ho za to, že nám ukázal, jak máme zacházet s naším vlastním hudebním dědictvím.“

V posledním desetiletí svého života Antonín Dvořák vyučoval na pražské konzervatoři. Své symfonické básně *Vodník*, *Polednice*, *Zlatý kolovrat* a *Holoubek* tvořil na základě motivů a melodií, které byly inspirovány Erbenovými verši. Na text M.Červinkové-Riegrové vytvořil operu *Jakobín*, operu *Armida* zkomponoval na základě libreta podle básně Torquata Tassa, které vytvořil J. Vrchlický.

Libreto pro operu *Čert a Káča* podle národní báchorky zpracoval Adolf Wenig. Tato opera měla premiéru v Národním divadle v Praze v roce 1899.

Rusalka

K nejznámějším operám Antonína Dvořáka patří bezesporu *Rusalka*. Je to lyrická

pohádka o 3 dějstvích na libreto Jaroslava Kvapila. Premiéra této opery byla 31.března 1901 v Národním divadle v Praze.

První dějství opery se odehrává u jezera uprostřed hlubokých lesů, kde na palouku mýtiny tančí a zpívají lesní žínky a laškuji se starým vodníkem. Na staré vrbě nad jezerem, tesklivá a v sebe ztracená sedí Rusalka, která touží stát se člověkem, mít lidskou duši, aby mohla probudit lásku k sobě v neznámém, který sem při lovu přichází, a hýčkan jejími lokty se koupe v jezeru. Rusalka nedbá úzkosti a varování vodníka, a zmámena láskou k člověku, vyhledá starou čarodějnici Ježibabu, aby jí přičarovala lidskou duši, ta však žádá velkou odměnu: průsvitný vodní šat a svůj hlas musí jí Rusalka obětovat. Ještě těžší je další podmínka: nepodaří-li se Rusalce, němě, něžně, bezbranně, udržet si lásku člověka, prokleta a družkami zavržena bude žít v hlubině a její vyvolený stane se obětí jejího prokletí. Rusalka se však nedá odradit a sotva se setká s princem, získá si svou zvláštní krásou jeho srdce. Princ si odvede Rusalku na svůj zámek.

Druhé dějství se odehrává na zámku, kam přijíždějí svatební hosté. Je mezi nimi i cizí, krásná kněžna a její koketérie a její milostný žár se příliš odráží od Rusalčiny tiché něhy. Princ opojen vášní krásné kněžny, zapomíná na svoji smutnou a tichou Rusalku. Na slavnostním plese přelétavý princ dokonce s krutostí svou nevěstu - Rusalku - odvrhuje. Starý vodník ze zámeckého rybníka sleduje Rusalčin žal a proklíná prince. Nakonec starý vodník strhne Rusalku zpět do vody.

Ve třetím dějství se jezero blyští v záři měsíce. Ale Rusalka je tu bledá jako měsíční záře, má vlasy popelavé a oči pohaslé. Zoufalství, beznaděj, hrůza a lidská věrolomnost, to byl příliš krutý úděl pro jemnou, milující, něžnou a ubohou věčnou bytost Rusalku. Rusalka by se ráda opět vrátila ke svým sestrám, k jejich radosti a zpěvu. Proto vyhledá opět Ježibabu. Ježibaba jí však sděluje, že jen lidskou krví je možné smýt prokletí žilů a Rusalčina ruka by musela zahubit toho, kdo zničil ji. Tato podmínka je však příliš krutá pro Rusalčino stále milující srdce. Rusalka raději volí svůj nešťastný úděl, jen aby její prince žil ve štěstí. Oklamaný princ zatouží pak po své opravdové lásce, po své tiché Rusalce a proto se vrací na místo, kde před časem našel svou nevěstu. Princ se už nechce vrátit v rej světa. Velkým zpěvem Rusalčina odpuštění opera končí.

U Rusalčina jezírka ve Vysoké u Příbrami

Antonín Dvořák obdivoval technický pokrok, oceňoval přednosti železnice a dokonalosti lokomotiv i parolodí, ale především miloval přírodu. Nejdříve jezdil s rodinou ke svému příteli do Sychrova, kde byl nádherný zámecký park plný ptactva. V roce 1884 si Antonín Dvořák odkoupil od svého švagra hraběte Kounice vlastní usedlost se zahradou ve Vysoké v blízkosti Příbrami, kde choval i vzácné druhy holubů. V tomto prostředí byl Antonín Dvořák nejšťastnější. Procházel se okolními lesy, naslouchal zpěvu ptáků, navštěvoval vesničany a rád si s nimi popovídal, upřímně a srdečně.

V kruhu své rodiny se Antonín Dvořák cítil šťasten, klidný a spokojený. Ve svém zámečku, obklopeném lesy, podléhal kouzlu přírody a jemným citovým záchvěvům svého srdce. Kouzelné, tajemné a romantické jezírko uprostřed lesa, které se nachází nedaleko zámečku, Dvořáka inspirovalo ke zhudebnění tohoto pohádkového výtvaru přírody a pohádkového prostředí celého lesa. To jezírko se spoustou malých ostrůvků s nádhernou zelení různých druhů trav a mechu, je krásné, tiché a tajemné a přesto plné života. Navštěvník tohoto koutu přírody se cítí nějak omámen, okouzlen, všimne si čistoty ovzduší i zářících barev a když se na chvíli zastaví, aby naslouchal koncertu ptactva, najednou si připadá jako ve stavu snění... Povznese se nad realitu a začne skutečně snít. Nějak podvědomě očekává, že v jezírku by se měl objevit vodník a to v podání národního umělce Eduarda Hakena. A v okolí jezírka by měly začít tančit Rusalky.

Nám se přihodilo něco nečekaného. Když jsme se vraceli od Rusalčina jezírka, tak v průhledu lesa, na malé mýtině vzdálené několik set metrů jsem uviděla křehkou dívčí postavíčku v bílých dlouhých šatech s věnečkem bílých kopretin na zlatých vlasech, které dívčině sahaly do pasu. Ta půvabná křehká dívčina na té mýtině tančila. Chvilí jsem to zjevení pozorovala a pak jsem se zeptala svého doprovodu: „V tom průhledu, na té mýtině, vidíte někoho?“ Oba svorně odpověděli: „Rusalku. Mává na nás a volá nás k sobě.“ Nikdo jiný tam nebyl. Jen ta křehká tančící postavíčka dívčiny na paloučku v hlubině lesa.

Nikdo nám k této příhodě nepodal vysvětlení. Ani na zámečku, kde je dnes umístěno Muzeum Antonína Dvořáka.

Alena Kulheimová, Česká republika

Paths of Glory and Tribulations

The hard-line communist regime, re-established after the failed Prague Spring of 1968, continued sweeping reprisals against all individuals and institutions suspected of known or potential resistance. This included expulsions of the "right - wingers" from the communist party, journalists who sought legitimate freedom of expression and religious leaders who in any way defied the government.

Undoubtedly the most odious case of communist brutality was the inhuman torture and subsequent death of Cardinal Štěpán Trochta of Litoměřice.

The Czechoslovak communist government, despite ostensible agreements with foreign nations, continued arrogantly to suppress common human rights within its territorial boundaries.

1971

January 1 The federal government receives powers, enacted in December, to override decisions of the separate Czech and Slovak republics, thereby maintaining a centralized political system. Constitutional amendments also go into effect that restore central planning and abolish separate Czech and Slovak citizenship for the respective halves of the country.

March 22 General Václav Prchlík receives a three-year prison term for criticizing the Soviet Union's domination of the Warsaw Pact; his sentence is subsequently reduced to 22 months in June.

May The Czech Journalists' Union is revamped to become pro-government.

May 13-15 The congress of the Slovak Communist party announces that approximately 17.5 percent of its membership, or 40,000 persons, has been purged of right-wingers.

May 25-29 The Communist party holds its delayed 14th congress in Prague with Soviet leaders in attendance. Husák characterizes the 1968 invasion as international assistance and thanks the USSR

for its help. The Soviet and Czechoslovak leaders agree that "normalization" has been achieved in the country. Antonín Novotný, the former hard-line president, is readmitted to the Communist party.

November 26 Elections to the Federal Assembly and local governments are held. New electoral laws grant only the Communist-dominated National Front the right to choose the candidates and to control the elections, allowing the Communist party to retain complete control of the government. A reported 99.4 percent of the people vote, fearful of reprisals from the authorities if they do not, for a slate of unopposed candidates.

December 20 New constitutional changes give the federal government exclusive control over a number of economic areas including fuel, power plants, transportation, and telecommunications. As a result, new federal ministries are created and the old state ones dissolved.

1972

Early January Journalist Jiří Lederer receives a two-year sentence after writing articles critical of the Polish Communist government.

March The Czechoslovak Journalists' Union announces that 40 percent of journalists in the country, or more than 1,200 individuals, have been dismissed since August 1968 because they refuse to follow the government line.

May The Austrian government cools its relations with Czechoslovakia after Czechoslovak border guards shoot a Czechoslovak émigré on the Austrian border, while with his mother, and drag him into Czechoslovakia. Austria lodges a complaint with the Council of Europe, which formally condemns Czechoslovakia for its actions.

June The Congress of Czech writers acknowledges that the government will not tolerate intellectual freedom like that offered in 1968.

September Warsaw Pact countries hold military maneuvers in Czechoslovakia.

October 27 A British clergyman, the Reverend David Hathaway, receives two years in prison for attempting to smuggle Bibles and other Christian literature into the country.

November 9 Czechoslovakia, along with 34 other nations, accepts an invitation to meet in Helsinki on November 22 to begin preliminary talks for a conference on European security.

1973

Mid-February Soviet leader Brezhnev visits Prague for the 25th anniversary of Communist rule and receives the Order of the White Lion from the Czechoslovak government. In conjunction with the observance, President Svoboda grants an amnesty for about 50,000 Czechs and Slovaks who fled the country after the August 1968 Soviet-led invasion, provided they are not political offenders and return before the end of the year.

Commemorative insignia of the cosmic program Intercosmos-Copernicus 500, launched by USSR and the ČSSR and Poland

Contemporary resting place of Jan Palach at the Olšany cemetery whose remains were moved by the state in 1973 to Všetaty, and back in 1990

March After protracted negotiations, the Vatican and Czechoslovakia agree on the appointment of four new bishops to fill positions left vacant for years.

March 22 The Federal Assembly unanimously reelects Ludvík Svoboda to a second five-year term as president.

April British Labour party leader, Harold Wilson, visits Czechoslovakia, during which time the authorities release the Reverend David Hathaway.

April 19 The Soviets launch the *Inter-cosmos-Copernicus 500*, a joint endeavor of Czechoslovakia, Poland, and the USSR, that will measure the sun's radiation and the earth's ionosphere.

May 20 Czechoslovakia and West Germany begin the normalization of relations by agreeing that the Munich Agreement of 1938 is null and void.

July 9 Secretary of State William Rogers of the United States visits Prague and signs a consular agreement that regularizes trade and travel between the two countries. Rogers asks the Czechoslovaks to allow 31 citizens who had been denied emigration permits to leave the country to join their families in America.

August As a result of strained Soviet-Iraqi relations, the Czechoslovak cultural center in Baghdad is closed.

December 11 Czechoslovakia and West Germany sign a treaty normalizing relations and nullifying the Munich Agreement of 1938. The two countries exchange notes calling for further negotiations regarding West Germany's right to fully represent West Berlin.

1974

January 15 Josef Smrkovský, expelled Communist, former chair of the National Assembly during the Prague Spring, and one of the most popular of the 1968 reformers, dies from cancer in Prague at age 62. Police prevent numerous people from attending the funeral.

February 6 In an interview in Prague with Western German correspondents, dissident writer Pavel Kohout charges that the literary atmosphere in Czechoslovakia resembles that of Stalin's Soviet Union.

February 12 Czechoslovakia, Hungary, and Yugoslavia sign an agreement to build the Adria pipeline from the city of Omisalj on the Adriatic Sea to Bratislava.

March President Ludvík Svoboda, in office since 1968, becomes too ill to perform his duties as president, causing concern over succession.

The ashes of Jan Palach are buried in his village of Všetaty. The government exhumed Palach's body in 1973 from a cemetery in Prague and cremated it to prevent his grave from becoming a pilgrimage site.

March 27 Amnesty International condemns Czechoslovakia for worsening prison conditions for political prisoners.

April 7 The bishop of Litoměřice, Cardinal Štěpán Trochta, dies of a heart attack after a long meeting with a government official during which, Roman Catholics in the West assert, the government official threatened and browbeat him. The government denies the allegations.

May The first section of the Prague subway opens to the public with expected completion of the entire system by the year 2000.

Cardinal Štěpán Trochta in his office a few hours before his death caused by the psychological torture by the communist regional secretary for church affairs

July 1 A law comes into effect that allows security forces to ignore any civil liberties if socialism is endangered in the country.

July 15 The Federal Assembly ratifies the December 1973 treaty with West Germany, after which the Czechoslovak foreign minister visits Bonn.

July 18-20 During the official visit of the Czechoslovak foreign minister to West Germany, the two countries sign a treaty nullifying the Munich Agreement of September 1938 that ceded the Sudetenland to Germany.

October Alexander Dubček sends a letter to the Federal Assembly protesting his almost constant surveillance by the authorities and charging the current leadership with stagnation in the country.

December 19 Czechoslovakia and Austria sign an agreement settling the problem of compensation for property seized from Austrian citizens expelled from Czechoslovakia after World War II. This marks the beginning of normalized relations between the two countries.

Tony Jandáček

Blazes of Glory

The uplifting power of the transfiguration

On August 6 we celebrate the feast of the Transfiguration. Imagine that event through the eyes of the apostles who accompanied Jesus that day. Here were Peter, James, and John, regular fellows on a regular hike with their teacher, whom they loved but didn't always get. Suddenly nothing about the day was the least bit regular. "He was transfigured before them, and his face shone like the sun, and his clothes became dazzling white," says the Gospel of Matthew (17:2). Moses and Elijah then appeared and talked with Jesus. As if that weren't enough to terrify the onlookers, the voice of God spoke from a cloud: "This is my Son, the Beloved; with him I am well pleased; listen to him!" (Mt 17:5). Upon hearing this, the disciples "fell to the ground and were overcome by fear" (Mt 17:6).

Peter, in his bumbling way, had tried to say the right thing: "Lord, it is good for us to be here; if you wish, I will make three dwellings here, one for you, one for Moses, and one for Elijah" (Mt 17:4). Peter, as usual, got it wrong. Jesus wasn't interested in commemorative dwellings. He told them to keep the whole thing to themselves at least until after he had been raised from the dead.

Oh, right! I imagine them thinking. The most glorious, sensational thing we have ever seen and we can't tell anyone?

When I was a teenager in the throes of discovering a personal relationship with Jesus, a phase like falling in love, the accounts of the transfiguration made

me sad. Why did Jesus think we needed miraculous demonstrations, reminders of heavenly glory? Did he think we couldn't get it just from being with him? Did he not trust us to love him just for himself? I felt impatient with the apo-

stles, who needed tangible evidence. The transfiguration reassured them that the Law, represented by Moses, and the prophets, represented by Elijah, as well as God the Father, approved of this Jesus. Poor Jesus, surrounded by the worst friends in the world, I thought. I certainly didn't need a light show to follow him. I totally got it. Wasn't I fabulous?

Not really. As time passed and I became an adult, a wife, a mother, I realized that I was as bad a friend as those apostles. I, too, needed help to try to stick with Jesus. I, too, needed those blazes of glory. I realized that falling in love wasn't enough; nor was I able to understand or accomplish anything without every breath of grace, without every

person of the Trinity, without every revelation of the miraculous in my life.

The uplifting power of the transfiguration flowed over me on a visit to the Cathedral of Our Lady of the Angels in Los Angeles. I went with mixed feelings, because I had heard the protests against the lavish cost of its construction. Couldn't those millions have been put to better use feeding the hungry, housing the homeless? Wouldn't that have been more Christlike? When I entered the front doors of the cathedral, I had no spiritual expectations. But I'd been feeling embattled by life. My faith was ebbing. My light was weak and flickering. I wasn't getting it.

The cathedral was beautiful. Breathtaking. Balancing. Beaming. And inside the massive doors the soaring space around me somehow gathered me in and held me close. As I walked toward the altar in the presence of God, I realized I was crying. I felt my soul transfigured, awash in light and tears and grace. I recalled how when the disciples lay in fear on the ground, "Jesus came and touched them, saying, 'Get up and do not be afraid'" (Mt 17:7).

We are weak, we faithful, and we need both the glorious divinity and the simple humanity of Jesus. We need intimacy and awe. I believe I will celebrate August 6, the feast of the Transfiguration, differently, more humbly, more gratefully, this year.

Valerie Schultz
Liguorian, July - August 2006

KRÁSY NAŠÍ VLASTI

Selské baroko jižních Čech

Jižní Čechy jsou malebným krajem rybníků, lesů a rašelinišť, oživených půvabnými siluetami středověkých městeček, venkovských kostelů a bělostných statků. Turistu zaujme region především harmonií přírody a místní architektury. Zdejší kraj je vyhledávaným turistickým cílem nejen pro své přírodní krásy, ale též pro množství historických památek, lázně a dobré podmínky pro cyklistiku a vodní sporty.

Jižní Čechy jsou prezentovány jako jedinečné i památkami UNESCO – do tohoto seznamu byly zapsaný Český Krumlov se svým zámeckým komplexem zahrnujícím barokní divadlo a přírodní amfiteátr a perla jihočeského selského baroka Holašovice. Naši předkové zde zanechali množství architektonických uměleckých skvostů jako např. hrady (Rožmberk, Nové Hrady), zámky (Český Krumlov, Třeboň, Červená Lhota), tvrze (Žumberk, Cuknštejn), zříceniny (Dívčí Kámen, Helfenburk), cisterciácké kláštery ve Vyšším Brodě a Zlaté Koruně, ale i samotná městská centra Českých Budějovic, Českého Krumlova, Třeboně, Jindřichova Hradce, husitského Tábora či Písku.

Dnes se chceme zastavit v jihočeských vesnicích, které uchvacují návštěvníky svou zvláštní architekturou, které říkáme selské baroko. Baroko samo je stavební a umělecký sloh, který vznikl během třicetileté války, a rozvíjel se zhruba od roku 1650 přibližně sto let, kdy skončil obdobím rokoka (asi 1740-80). Posléze bylo baroko vystřídáno novým stylem - empírem, klasicismem - který nastoupil přibližně s Napoleonem a snažil se o napodobení římského, antického slohu. Baroko samo je typické svými oblými a zkroucenými tvary. Nejlépe je to vidět na tvaru štítu.

Stavby, kterým říkáme Selské baroko, pocházejí většinou z druhé poloviny 19. století, alespoň jejich vnější tvary a výzdoba. Co tedy mají společného s barokem, které už dávno skončilo? Asi to, že schopní zedníci kopírovali na selských stavbách prvky, které znali z měst a z chrámů. Víme dobře, že kostely v naší vlasti jsou převážně barokní, nebo barokně přestavěné. Souvisí to asi také s třicetiletou válkou a s dobou po ní, kdy nastala v zemi obnova náboženského života. Takže opět, jako i v jiné lidové tvořivosti nejde v pravém smyslu o lidovou anonymní tvořivost. Tvůrci byli ve své době známi, někde je známe i dnes. A většinou to nebyli

osamocení zedníci, ale podnikatelé, kteří zaměstnávali desítky lidí a pracovali na několika místech současně. Působivost lidovosti je často dosažen i jistou naivitou. Časté je nepochopení původní symboliky a její přetvoření na výzdobný prvek. Např. na klasicistních stavbách pilastry předstírají, že jsou sloupy a nesou štít. Ale v lidové architektuře občas nedosahují až k němu a štít jakoby visí ve vzduchu. Podobně třeba voluty, původně jakoby nosný prvek štítu, se někdy zalamují do vnitřní plochy štítu a nosnou funkci ztrácejí. Ve výzdobě přibývají další prvky, převzaté např. z roubených staveb, nebo i třeba z výšivek. Pro architekta je otázkou, zda je „správnější“ předstírat, že štít nesou sloupy, nebo z toho udělat jen prvek výzdoby. Studovaný architekt vybere to první, selský rozum to druhé.

Obecně platí, že selské baroko je asi poslední fázi lidové architektury. V té době byl už ustálen vývoj tvarů usedlostí. Na topení a vaření se už používaly sporáky, často ale kombinované s pecí. Černé kuchyně byly rušeny a byly stavěny běžné komíny, což bylo vynuceno i protipožárními předpisy. Jako střešní krytina se ze stejných důvodů začínají používat tašky, i když došková a šindelová krytina dlouho přežívá. Tašky vyžadují silnější konstrukci krovů a to opět znamená přizpůsobení práce městským stavbám. Výstavba domů tak ztrácí krajové rysy a zůstávají jen průčelí a štíty, kterými se jednotlivé oblasti odlišují. V poslední fázi, přibližně od roku 1900 se hlavně v oblastech, kde se více stavělo často objevují prvky z městských historizujících slohů.

Až tedy budete projíždět jižními Čechami, s cílem navštívit nějaký krásný hrad, klášter nebo historické město, zkuste se na chvíli zastavit i na návsi některé malé vesnice a jistě budete okouzleni krásou větších statků i malých domů. Ovane vás atmosféra dobré pohody a klidu, někde si možná budete připadat jako v pohádce ze starých časů, kdy se z domova vydával český Honza do světa, a pokud se blíže seznámíte s lidmi toho kraje, poznáte také jejich dobré srdce.

*Zpracováno podle www.selskebaroko.cz,
kde najdete nespočetné fotografie lidové architektury*

Foto na zadní straně: Jihočeská architektura

